

СЪВЕТ ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ № 02 от заседание на Съвета за партньорство към ВСС, проведено на 09.03.2020 г.

Днес, 9 март 2020 г., понеделник, от 10:00 ч. в Пресцентъра на ВСС в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, се проведе заседание на Съвета за партньорство към ВСС.

На заседанието присъстват:

Г-жа Вероника Имова – съпредседател, член на ВСС;

Г-н Евгени Иванов – съпредседател, представител на Асоциацията на прокурорите в България;

Членове на Съвета за партньорство към ВСС:

Г-жа Боряна Димитрова – член на ВСС;

Г-н Пламен Найденов – член на ВСС;

Г-жа Ангелина Лазарова – съдия в Апелативен съд – Варна;

Г-жа Анелия Янева – съдия в Софийски районен съд;

Г-н Владимир Първанов – представител на Асоциацията на българските административни съдии;

Г-жа Елена Динева – следовател в Следствения отдел на Софийска градска прокуратура;

Г-н Емил Дечев – упълномощен за днешното заседание да представлява Съюза на съдиите в България;

Г-жа Илиана Димитрова – Васева – зам.-административен ръководител на Окръжен съд – Пазарджик;

Г-н Радослав Димов – административен ръководител на Апелативна прокуратура – София;

Г-жа Росица Велкова – представител на Българската съдийска асоциация;

Г-н Стефан Петров – представител на Камарата на следователите в България;

От администрацията на ВСС:

Г-ца Тони Виткова – старши експерт в сектор „Връзки с обществеността“;

Г-жа Антоанета Никова – медиен съветник на ВСС;

Г-жа Валентина Тесовска – старши специалист в дирекция „Човешки ресурси, административно и техническо обслужване и класифицирана информация“.

Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Формиране на нови принципи за определяне на възнагражденията за длъжностите в органите на съдебната власт, които са от компетентността на Пленума на ВСС;
2. Обсъждане на въпроси, свързани със сключването на новия договор за застраховки на магистрати и служители;
3. Конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – проблеми в правната регулация или проблеми от институционален характер при организацията и провеждането им;
4. Обсъждане на актуални въпроси, поставени от членове на Съвета.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добро утро, колеги. Откривам днешното заседание на Съвета за партньорство към ВСС. Добре дошли на всички, които не се боим от разрастващата се епидемия от коронавирус.

За днешното заседание г-н Емил Дечев ще представлява Съюза на съдиите в България.

Имаме изготвен дневен ред, в него са включени три точки и четвъртата – отворена, за включване на други теми в дневния ред, които са толкова актуални, за да не спазваме времето, необходимо за представяне на материали за обсъждане.

Преди да пристъпим към точките, ще Ви попитам – необходимо ли е нещо да се променя, нещо актуално да се казва, което се е случило или да работим по дневния ред?

ОТ ЗАЛАТА: Освен ситуацията с епидемията.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добре, пристъпваме към т. 1 – формиране на нови принципи за определяне на възнагражденията за длъжностите в органите на съдебната власт, които са от компетентността на Пленума на ВСС. След като включихме тази точка, ВСС определи работна група, която да разработи механизъм така, че нека да дадем думата на колегите от ВСС да ни запознаят по въпроса. Това, което аз знам, е от информацията в медиите.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност това и се случи. Сформира се работна група и в момента се канят експерти, защото сме далече от мисълта, че ние бихме могли да формулираме правилно работна заплата и възнаграждение. Идеята беше да се проучи опита навсякъде където е възможно – и в Европа, и в нашите държавни институции. Защото, освен за нашите възнаграждения, следва да се помисли и за съдебните служители. Работната група още не е започнала своята работа. Ако искате, може да определим един член от Съвета за партньорство, който също да бъде включен в групата. Аз и колегата Найденов сме в групата и ако сметете, че ние сме достатъчни, ние ще препредаваме всичко, което се случва там.

Отделно от това е сформирана още една работна група, но тя касае допълнителните възнаграждения, които са по чл. 233 в двете алинеи, свързани със свърхнатовареността. Тази инициатива е от Комисия "Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" към Съдийската колегия. Там големият проблем е що е то натовареност. Тя също не е започнала работа.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Има ли някакъв период, в който се очаква нещо да се случи като резултат?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Едва ли ще се случи за 2-3 месеца, защото този път работата трябва да се получи както трябва. Също така трябва да се измисли някакъв механизъм, който да работи занапред. В интерес на истината няма срок – колкото по-бързо, толкова по-добре. За следващата бюджетна година би следвало да сме готови и да сме планирали нещата, което означава м. септември най-късно да сме готови. А за да е готово, трябва да премине и през обсъждане сред магистратите.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Точно това щях да питам – магистратите трябва да участват в този процес по някакъв начин. И съдебните служители, предполагам ще бъдат включени в този процес.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да. Магистратите са част от работната група – мисля, че бяха по апелативни райони, ако не ме лъже паметта. Ще бъде подложено на обсъждане, защото ако има някаква промяна, тя ще е кардинална.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, вие знаете, че с решение на Пленума на ВСС беше прието проекто-предложение за бюджета за периода 2020 г. – 2023 г. Пленумът се обедини с решението за всяка от тези години в периода, възнаграждението за магистратите и съдебните служители да се увеличава с по 10%, а допълнителните възнаграждения по чл. 233, ал. 6 да се движат в рамките на три заплати за високо натоварените магистрати, т. е., за които се генерира натовареност над средната за

страната и по четири заплати за специализираните магистрати от специализираните съдилища и прокуратури. Това е като рамка за този тригодишен период, но разбира се, определянето на възнагражденията, т. е. преосмислянето на възнагражденията, които в момента действат по Таблица № 1 на ВСС за работните заплати на съдии, прокурори и следователи, именно в тази сфера ще се движат и новите принципи на определяне на възнагражденията им, които са залегнали в програмата на тази работна група.

Виждам, че колегата Янева е предложила идеи и ги е разпространила на всички. Ако желаете колега Янева, в резюме да ни запознаете с Вашите идеи и бих предложила Вие също да участвате като представител на Съвета за партньорство в работната група. Мисля, че участието е отворено за колеги, които желаят да се включат.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Благодаря, това може би допълнително ще го обсъдим, ако колегите смятат, че е необходимо.

Като начало искам да Ви кажа, колеги, че това, което съм написала далеч не е моя идея – някои неща споделям, някои – не. След обсъждане с много колеги съм написала тези точки и някои въпроси – те са много дискуссионни, като, например, са на два лагера. Поне с двадесет човека съм обсъдила това, което съм написала тук.

По т. 1 за изравняването на възнагражденията горе-долу или доближаване, съм написала, че въпросът е дискуссионен и то е така. Според мен, ако сега го обсъдим – някои ще са съгласни, други – не. В крайна сметка стигнах до общото обединяване на идеята, че може би никой от магистратите няма против върховните съдии да получават по-високо възнаграждение, защото там натовареността никога не е по-ниска, защото между инстанциите първа и втора, съответно районен, окръжен и апелативен, има снижаване на натовареността. Във ВКС това го няма, както и наказателно отделение мисля – с колегата от наказателно отделение не можах много да разговарям. Отделно съдиите от ВКС имат тълкователна дейност, решения по постановления и участват в комисии за държавни изпити, което са ангажирани. Т. е. никой от колегите, с които разговарях, не се възпротиви те да имат по-високи възнаграждения.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Въпросът е в каква пропорция, да бъдат съотнесими възнагражденията на най-ниско и най-високо ниво.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Мога да поема ангажимента да го обсъдя с колеги и да дам някаква статистика, с помощта на някой колега, да направим предложение колко процента да е по-висока. За проценти не сме говорили с колегите.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност това ще прави работната група.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: За това е работната група. Ако искате аз мога да поема ангажимент да обсъдя с максимален брой колеги – ще помоля колеги от страната да съберат мнения. Това мога аз да поема като ангажимент да направя.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Мога ли и аз да се включа, благодаря. Колега, благодаря Ви за това, което сте направили. Действително много труд сте положили, защото е много сложно човек да обобщи това. Постарах се и аз да улесня тази наша мисловна дейност и най-вече съпоставителна – видях, че работната група ще го вземе предвид.

Този материал, който изпратих и благодаря на екипа на ВСС, който извърши превод на материала, по повод съпоставянето на различните правни системи на Съвета на Европа, колеги, действително виждаме, ако някой обърне внимание, ще започна с таблицата на стр. 123 в Доклада и която обсъдихме с колегите по отношение на разликите във възнагражденията в България и другите държави. Виждат се конкретните цифри, виждат се и съответните пропорции.

Заложено е във всички правни системи едно оценяване на началото на съдебната кариера, разбира се в много по-ниска степен, отколкото тази на върховните съдилища. Не искам да злоупотребявам с Вашето време, само ще обобщя, че ако държавата, с която вървим почни редом – Румъния, обръща внимание със значително по-голяма сума при стартирането на съдебната кариера, т. е. това са най-ниските професионални съдии, като тяхната годишна заплата е посочена на стр. 123, тя е значително, значително по-висока от българската – пропорцията става два пъти по-голяма за съдиите от върховните съдилища. Ако Вие, колега, имате предвид да извършите някаква съпоставка, разбира се ние можем да си напишем

това, което искаме, това, към което се стремим, но реално ние имаме такава таблица с данни от 2018 г. в Доклада. Гледайки тези цифри, разбира се зная какъв ще бъде контрааргумента, икономиките на държавите и най-вече броя на съдиите. Затова веднага ще си позволя – няма много да говоря, но за мен това е изключително важно и много сериозно да го отчетем.

На стр. 103 има друга таблица, в която ние виждаме кой правораздава в тези държави. Много е важно, колеги, че само България и още 1-2 държави не са предвидили правни структури, съставени от професионални съдии, които са заети с правораздаване на повикване или при определени случаи, и непрофесионални съдии. Ще Ви дам конкретните примери. Тази таблица за мен е много важна и колегите от ВСС вероятно ще обърнат внимание, защото тя има значение и когато правим планиране, и правим промени в бройки, карта и т. н. на органите в системата, да отчетем следните специфики:

България е една от малкото държави, в които ние имаме само професионални съдии. Веднага давам за пример – Германия имаме 19 800 професионални съдии, но имаме 91 717 други непрофесионални съдии, които извършват правораздавателна дейност. Ако говорим – казвам го като пример, защото в Белгия, където съдиите са 1 600, имаме 66 пенсионирани съдии, които работят от време на време и още 3 653. Ако говорим като население, ние можем донякъде да мислим за съпоставки, но тези допълнително 32 на 100 000 човека в Белгия съдебни структури, те действително работят по леки дела, трудови, арбитражни, дребни спорове, дребни престъпления и т. н. Ще Ви оставя да се запознаете с това, само ще обърна внимание, че в Полша, например, има 12 900 такива непрофесионални органи, които правораздават към 9 900 професионални съдии. С едно изречение – по този проблем днес само можем да започнем да говорим и приветствам това, че ВСС мисли за нови принципи.

Тези нови принципи действително трябва да отчетат спецификата на нашата правна система и изключителната натовареност, която съдебните структури в България имат, аз моля да имате предвид, че – и г-жа Димитрова беше права, как оценяваме натовареността. Аз, като представител на апелативните съдии, считам, че този разговор е изключително важен, защото не можем да

мерим бройки или тежест на дела. Не можем да броим и часове, защото всеки от нас има различна рутина и различен стил на работа. Много е сложно да намерим тази норма, към която се стремим. Но всички тези принципи, които и другите държави прилагат, според мен, е добре да бъдат отчетени. Пак казвам, там има хиляди структури, които правораздават. При нас, в България, няма, затова ние се усещаме свръх натоварени.

Не зная доколко би могло да се мисли за развиване и промяна в конституционните принципи – те са извън нашето поле на дейност. Но, според мен, трябва да си кажем, че структурата при определяне на труд, вид и възнаграждение действително трябва да отчита нашата национална специфика, но задължително и нивата на възнаграждения в другите системи, в които правораздаваме заедно в рамките на Съвета на Европейския съюз.

Обръщам внимание на това като съпоставка. Благодаря.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Във връзка с определяне на възнаграждението – спорен е тук въпроса дали натовареността е основния фактор за урегулиране на натовареността. На първо място ВСС, с кадровата политика откриване на нови бройки, може да урегулира намаляването или увеличаването на съответната натовареност и на конкретно ниво, конкретен съд или прокуратура. Но има тук една специфика. Дори да има един съд към тази година висока натовареност и да му се отпуснат нови бройки, докато се проведат конкурсите и стане класирането, ще минат 2 години и в един момент той ще се окаже по-малко натоварен, а друг ще има по-висока натовареност.

По-скоро на мен ми се струва, че трябва да се помисли, специално за първоинстанционните съдилища, за натовареността, както и за възнагражденията, в смисъла на някаква категоризация. Както на един хотел може да се отнеме една звезда за една година и да се даде на следващата, така – може би сравнението е неудачно, но ако сравняваме почивката с ниската натовареност, то си е като хотел. Мисълта ми е такава, че една от стъпките за урегулирането е направена във връзка със софийските съдилища, включихме и Административен съд София-окръг като натовареност.

Тази е по-гъвкавата система, когато първоинстанционни нива се определят със съответна степен на натовареност, оттам и съответното възнаграждение. Натовареността е плаваща величина, а

същевременно трябва да се помисли за съдебната карта, специално в съдилищата, тъй като ние, прокуратурата, установяваме, че когато една прокуратура има няколко териториални отделения, административния ръководител с една заповед може да регулира там, където има необходимост да насочи повече кадрови ресурс и да реши проблема, след което да го изтегли и да го пренасочи в друга прокуратура. Докато при съдилищата тази гъвкавост я няма. И един съд, който заседава, давам като пример моя съдебен регион, в РС - Трън има един съдия, в брезнишкия – също с командировани от Перник окръжни съдии да разглеждат на районно ниво при необходимост. Ние отнякъде търсим някаква гъвкавост. Председателят на ОС - Перник е приел, че когато има натоварен районен съд, ще изпрати от окръжното ниво, за да увеличи и тяхната натовареност за решаване на проблеми в районното ниво. Кое го приветствам като добра идея и добър подход при създалата се ситуация.

Но ако ние искаме да определим едно възнаграждение на един магистрат в конкретен съд и то да е трайно, то ние трябва да погледнем в една ретроспекция назад каква е била натовареността, да дадем съответната категория и този съдия, който иска да работи там, при тази категория с по-ниска натовареност, да отиде и да работи. Малко Ви се струва нелогично, но пък да речем в софийските съдилища какво се получава – висока натовареност, равна заплата със съдията в РС - Трън.

ОТ ЗАЛАТА: Не е съвсем равна. 200 лв. Има разлика. Има малко по-голямо заплащане.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Но това не решава проблема.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Въпросът за съдебната карта трябва да го обсъждаме допълнително. Г-жа Димитрова кажа миналия път, мисля, че е в група, която работи в тази връзка. За това също питах колегите, но ако искате за следващия път, защото има отново спор между идеята дали да се затварят съдилища или просто да се натоварват за сметка на това да няма свръхнатоварени съдилища, които съответно да струват повече на държавата. Защото допълнителните възнаграждения са си разход, който ако всички сме равномерно натоварени, което на практика е невъзможно, може да се доближим до това, няма държавата да прави разходи за

допълнителни възнаграждения. Може би в тези две посоки трябва да се развият предложенията.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Индивидуалната натовареност и определяне на допълнително материално стимулиране е индивидуално трудово възнаграждение. Без да мине през категоризация, не може да се даде по-висока заплата или пък допълнителна заплата на конкретен съд, който е натоварен.

ОТ ЗАЛАТА: Тук не спорим по този въпрос.

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ: Това е много хубаво, че се пращат съдии от окръжния съд да гледат дела в районния, което си е помощ – първо, второ – на място колегата вижда в действие как работи окръжния съдия, но това е решение на всеки административен ръководител. Няма пречка никъде административен ръководител да вземе такова решение.

От друга страна – прекрояването на съдебната карта най-вероятно е наложително, но трябва да се работи много внимателно. Прокуратурата е една структура, която може да ползва капацитета и на други. Т. е. едно лице в много отдалечен район може да отиде - районния инспектор, по поръчка на прокурори, за да му снеем обяснение или каквото и да е да направи това лице в оказване на помощ и то да не бъде затруднено.

Трябва да се мисли за достъпа на хората до съд. За да отиде в съда, да си подаде молба, за да му бъде разгледано дело, то все пак съда трябва да е на някакво прилично разстояние от него. Не може да се изпрати един човек, закрием ли едно съдилище, аз съм от сливенския район, например в Котел има един съдия, не съм гледал статистиката и не мога да кажа дали са много натоварени, предполагам, че не са толкова натоварени. Единият колега почина и сега остана един съдия – справят се и с един съдия. Но да се накара един човек от Котел да пътува 60 - 70 км до Сливен през януари - февруари, за да му се гледа делото в районен съд, според мен не е подходящо, трябва да се мисли и за това. Не казвам, че не би могло да се намери някакъв механизъм. Съкращаването и прекрояването на картата – няма един председател, който не взема X лева от един съдия, най-вероятно няма да има един счетоводител и до там се изчерпва свиването на бюджета на съдебната система, разхода ѝ, за това съдилище.

Трябва много внимателно да се мисли.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Това е така, но давайки пак примера с административните съдилища – на един гражданин, на който районния му съд е в Трън, той подава жалбата си в административния съд в Перник.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Но други са въпросите, които разглеждат административните съдии.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Може ли да взема думата?

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Само секунда. Когато се обособи, например, териториално отделение и там има достъп – деловодител и има един вид разглеждането на делото на пункт, този съд или отделение съществува.

ОТ ЗАЛАТА: Каква е разликата реално!?

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Разликата е в гъвкавостта, която има административния ръководител. Когато РС - Трън има висока натовареност, вътрешно председателя на обединения, общия съд ще изпрати двама или трима за 1-2 месеца да ликвидират проблема натрупване, след което ще остане пак един. Гъвкавостта, която я има, иначе отиваме по закон – съгласие тримесечно, понякога и повече, колегата може да не иска, оставя делата – това имам предвид.

ОТ ЗАЛАТА: Нужно е укрощаване, обединяване.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Това е работа на Съдийската колегия. Казвам как моделът на прокуратурата действа и колко е по-гъвкав.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, моля да се изслушваме.

Г-н Петров, заповядайте.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, смятам, че формирането на възнаграждението на магистратите, рамката е определена в ЗСВ. В чл. 218, ал. 1 е определено най-високото възнаграждение в съдебната система - това е на т. нар. трима големи. В ал. 2 е определена рамката на най-ниската длъжност в магистратурата – това са младшите прокурори, съдии и следователи. И в тази рамка трябва да бъдат насложени другите длъжности в съдебната власт. За мен не трябва да бъркаме натовареността с определянето на възнаграждението за определена длъжност. Натовареността за мен е важна когато се определят допълнителните материални възнаграждения (ДМС), които са съвсем друга тема. И с допълнителното материално стимулиране може, по справедливост на натоварените съдилища и прокуратури, да се дават повече средства за допълнително материално стимулиране и по този начин на има някаква справедливост във възнагражденията. Но за мен не е добре на една длъжност, например съдия в РС - Силистра и съдия в РС - Пловдив, да има

различно възнаграждение. Това е моето виждане по въпроса. За мен по-важното е да се изгради системата за допълнителното материално стимулиране.

А другото, което каза колегата, това са административни прийоми за намаляване на натовареността. Това са задължения на административните ръководители да използват тези прийоми, за да се върши дейността в определен регион.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Абсолютно сте прав за основното възнаграждение. Но, както за ранг, тук може да имаме и допълнителна графа за категория съд.

СТЕФАН ПЕТРОВ: По принцип е възможно – няма пречки. Но сам казахте – днес един съд е по-натоварен, утре – друг. ВСС всяка година ще определя категории магистратури ли – как, аз не го виждам!?

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Като слушам колегите, стигам до друг извод, който може да бъде залегнат като начин на определяне – защо не се помисли за натовареност на окръжен район, а не на районно ниво. По този начин може да се съвместява – функциите на административния ръководител на окръжен съд да се справя с натовареността по районните съдилища, без това да влияе толкова силно върху конкретната заплата на районно ниво. Един вид по този начин да се формират бройките за окръжно ниво и така да се опитва на окръжно ниво да се прави прогноза за натовареността и съответно да може да се командирова...

ОТ ЗАЛАТА: Друг ресурс.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Да, по този начин, без да има фрапираща разлика във възнагражденията.

Според мен има и нещо друго. В последните години държавата не мисли за малките населени места и селата, а всичко в момента е насочено към градското население, т. е. пренасочване на ресурси към големите населени градове. Според мен не е опцията със затваряне на съдилища и изграждане на териториални отделения. И аз съм съгласна с колегата.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Но, колежке, един малък съд с 1-2 съдии, които са целогодишно дежурни, може да са малко натоварени - но нали знаете какво е да си постоянно дежурен.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Но те са постоянно ангажирани. Не – съгласна съм, че не може да има разликата в заплатите на едно ниво.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, предлагам дискусиата да върви в насока за взимане на решение. Периметърът на нашето обсъждане доста сериозно надхвърни само заплащането. Вече говорим за съдебна карта и

натовареност. Предишният състав на ВСС не можа да измисли алгоритъм за изчисляване на натовареността и за уравниловка на натовареността. Това е толкова кардинален и сложен въпрос, че няма смисъл да се залъгваме, че ние, тук, можем да дадем точно решение.

Въпросът беше за заплащането и благодаря на г-н Петров, че очерта параметрите – имаме минимум, имаме максимум. Въпросът е как ще запълним отделните нива в системата. Не беше толкова далече времето, когато по щат в длъжностната таблица се даваше една сума, с която трябва да се променят различните нива. След това сумата започна да лавира – повече за едни, по-малко за други – това също е някакъв механизъм. После се премина към твърд процент и точно тогава възникна проблемът. Защото твърд процент върху 2 000 лв. е едно, същият процент върху 4 000 лв. е друго в крайна сметка. И като го сложим във времето с натрупване този процент, вече се получава такава "ножица" – ще използвам това клише, което се даде на проблема, стана толкова голяма разликата, че масовия процент от колеги, който са основно на районно и окръжно ниво, започнаха да роптаят.

Умишлено, може би съвсем естествено дойде предложението да се включи тази точка от представител на съсловна организация, защото основния процент от нашата съсловна маса са от районно и окръжно ниво и колегите действително роптаят. Не може така за продължава безкрайно дълго време, защото разликата ще стане 3 пъти, после ще стане още повече, а това никъде в тази таблица, която г-жа Лазарова – благодаря Ви, че я дадохте, я няма.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да, защото това е типично за нас. Но тя съдържа цифри като ориентири.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Именно, този наш модел го няма никъде и не може да продължава така. Затова предлагам да си ограничим обсъждането в това, което би могло да има реален резултат. И с категоризациите е много интересно решение, може да се стигне до него. В крайна сметка имаме таблица, имаме заплати, трябва да намерим алгоритъм, по който да се увеличават.

Въпросът със съдебната карта предстои да бъде решен – кога ще стане, не смея да се ангажирам с прогноза. Въпросът с натовареността – също. Но именно по отношение на натовареността вече се отвори, има възможност за тези допълнителни заплати. Просто трябва да се намери друг алгоритъм как да се влияе по този процес – натовареност, съответно – заплащане, като допълнително, в края на годината. Не трябва да бъркаме

двата въпроса. Според мен трябва да се ограничим върху щатната таблица – минимум - максимум и разпределяне по звената.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ако мога само да обясня. Тук критерият, който е заложен и се изчислява, е по отношение на средната годишна заплата в страната. По отношение на България е посочено, че заплата на стартиращите съдии е 3,20 по съотношение към националната годишна заплата. А върховните съдии са с 5,6. Т. е. критерият, по който се сравняват всички правни системи е съотношението на даваната заплата на представителите на съдебната система спрямо средната в съответната държава. Видимо е, че разликите варират и се сравняват точно по отношение на този индекс. Това е критерият, който се използва. Но говорим за Съвет на Европа, не за България и нашите си проблеми.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Мога да споделя своите впечатления, тъй като като съм обикалял всички съдебни райони в страната. Действително сред колегите от районно и окръжно ниво недоволството е много голямо в разликите между отделните инстанции. И аз споделям това недоволство. Има окръжни съдилища, където първия колега, който ще се пенсионира, ще го направи след 10 години. Съответно съдиите в окръжния съдебен район, които са на районно ниво, могат да се надяват, че ще растат в йерархията едва след 10 години, ако не искат да сменят жителството си. Като своеобразна компенсация за това действително трябва да помислим за някакво намаляване в разликите във възнаграждението между отделните инстанции. Това е масово искане на колегите.

Знам каква ще бъде реакцията на съдиите от върховния съд – те ще кажат, че са последна инстанция, че тяхната отговорност е най-голяма, за да стигнат до там, те са показали през 2-3 десетилетия много професионализъм, мъдрост и знания. Но наистина положението в страната е такова – колегите искат скъсяване на разликата между възнагражденията между отделните инстанции. Как можем да го направим. Давам идея – мисля, че едно от нещата може да бъде да се определя даден процент от възнаграждението на върховен съдия, ако имаш ранг "ВКС и ВАС" макар и този съдия да е на районно ниво. Това евентуално може да е някаква компенсация за този колега, който не би могъл да расте в йерархията, защото в съответния окръжен район или апелативен не се очаква конкурс. А в същото време той е достатъчно добър професионалист, доказал се във времето.

Между другото трябва да Ви споделя и опита си от контактите със съдии от други държави. В Италия почти няма разлика във възнагражденията между отделните инстанции.

ОТ ЗАЛАТА: Да, няма разлика. И в Германия няма разлика.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Дори веднъж си говорих с колега от Рим, на въпроса ми къде работи, той отговори, че е бил в апелативния съд, но се е върнал в първоинстанционния, защото не му харесал колегата, с който работел, а възнаграждението е същото. Сподели, че колегата му е звънял и през нощта, за да се консултира с него по дела, но не му допаднало това нещо и се върнал в първа инстанция. Има начини и разрешение на този проблем.

ДМС-то за натоварването трябва да е нещо друго, отделно. Наистина колегите, които са много натоварени, нека да получат нещо допълнително. Натоварването се мени с времето – може в един район да е много голямо, след 1-2 години може да намалее.

ОТ ЗАЛАТА: Както беше с мигрантите преди година-две.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да, затова ДМС-то трябва да е нещо друго. Трябва да дадем възможност на колегите, особено от районно и окръжно ниво, които имат необходимия стаж за ранг, които са получили след преглед на работата им този ранг, да получат не точно същата заплата като върховен съдия, но някакъв процент от нея.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ние, между другото, имахме предложение от нашата асоциация доста близко до това, което каза Дечев, но, тъй като пристигна в петък, не си позволих да го препратя. То също беше да се формира в зависимост от ранга, който е придобит от съответния магистрат, като разликите между нивата да са минимални. И по този начин колегите, точно от районно ниво, които вече имат достатъчно години трудов стаж и съответно са придобили ранг "ВКС и ВАС" да имат възможност да получават възнаграждения доста по-високи от колегите, които тепърва започват в съдебната система. По този начин действително няма и да са толкова съблазнителни конкурсите, защото, както казва колегата, няма да има голямо значение, ако човек се е установил в един град и получава добро възнаграждение, това го стимулира да не иска да участва в конкурс за по-високо ниво на всяка цена.

Другото, което е – в крайна сметка пак може да има някаква разлика между инстанциите, но тя да е много по-минимална. Това беше като предложение и ще го изпратя след днешното заседание. Да, това също е вариант, който би могъл.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Колеги, на първо място бих искала да направя едно препращане. Колегата даде пример със свой приятел, но той очевидно няма нищо общо с тези данни, защото стартирането в Италия е 56 000 евро към 186 000 евро на върховните нива. Т. е. разлика 130 000 евро има по отношение на тези заплати. Затова примерът с Вашия приятел, разбирам емоционалното отношение, но не е верен, ако гледаме таблицата.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Колеги, това е обвързано и със стажа. Когато е натрупал по-голям стаж, разликата намалява.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: При нас също има чл. 219, мисля, от ЗСВ. Действително смятам, че колегата вярно ни вкара в рамките на закона, а ние в момента мисли за някакви промени, които задължително трябва да рефлектират с промени в закона. Но, колега, никой от върховните съдилища, даже от апелативните съдилища, няма да се съгласи да бъде оценен труда му съответно на съдия от районните съдилища. На първо място защо го казвам това – защото при вас има количество, но това са дела с по-малки интереси и дела, които позволяват алтернативно решаване. Говорейки за наказателно отделение – колегата Янева каза, че не е имала възможност, но като наказателен съдия – и Вие, колега, сте наказателен съдия и знаете на районно ниво колко възможни инструмента има да се реши едно дело по начин, който са спести време и средства. Кое не се отнася за апелативната инстанция, защото – и на предното заседание обърнах внимание от необходимостта да поговорим за бюджет, експертизи и съдебни помощници, защото справянето с обема и тежестта на едно дело това означава истинска натовареност и тя е много по-различна от обвинението по чл. 354, ал. 5. Така, че проблемът е натовареността.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Това са същите дела, които са гледани като първа инстанция в окръжен съд. Може би трябва да започне дискусия по този въпрос, защото някой каза, че реакцията на съдиите от върховния съд ще бъде отрицателна, но не знаем дали на всички.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: А и като процент колко са.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, върховните съдии също са били районни съдии. Те са започнали оттам – от младши съдии.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Ние дискусия пак започваме. Колегата Янева иска думата.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Искам да кажа, че аз не съм съвсем съгласна с това предложение, не за друго, а защото не считам, че това е справедливо спрямо по-младите колеги. Аз вече далеч не съм и нямам изгода от това, което ще кажа, защото допълнително възнаграждение съдията получава за

стаж. Да, би могло да се вдигне, но в нашия съд има колеги, които са на 50-60 години и взимат значително по-високи възнаграждения от нас. Но да има много голяма разлика във възнагражденията между колеги, които работят абсолютно една и съща работа, за мен това е неправилно.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Трябва да излезем извън рамките на Софийски районен съд. Ние говорим за цялата страна.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Няма значение – това също е неправилно. Защото колеги, които, например, са петима в един съд, да взимат съвсем различни възнаграждения за една и съща работа – това за мен е неправилно. Защото в закона има механизъм, който стимулира определен съдия да прекара определено време в системата, това го има в цялата държавна администрация – допълнително възнаграждение за стаж.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Какво общо има, със стажа няма нищо общо.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Колегата на една година да взима, например, 2 000 лв., а колегата с 15 години стаж да взима 10 000 лв. според мен е неправилно при положение, че се върши една и съща работа.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: След 10 години този колега ще взима също 10 000 лв.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, съгласна съм, но обаче според мен това не е правилно.

/Говорят едновременно./

СТЕФАН ПЕТРОВ: Защо да е неправилно!?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Това значи да отменим класовете!

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не. Не казвам, но да не е значително.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, извоювани неща, още повече в ЗСВ – та те са още от времето на Владислав Славов като беше във ВСС, най-ниска и най-висока заплата. Ако тръгнем тук да променяме закона, ще бъде в ущърб. И без това МФ винаги е било срещу нашия бюджет. Да започнем да говори за извоювани неща и да ги променяме е много опасно! А стажът, колежке, няма нищо общо с възнаграждението! Стажът си е стаж. И аз, като бях млад следовател, се учудвах, че работя най-много, а взимах най-малко.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Вижте сега, аз не считам, че трябва да се променя това, което е, но да се разширяват още повече разликите във възнагражденията между колегите на една и съща длъжност, според мен, е неправилно. Това е моето мнение и го споделям. Тук сме, за да изкажем.

СТЕФАН ПЕТРОВ: В държавната администрация няма възнаграждение за стаж – знаете ли това нещо, направете справка! С промените на Дянков приключиха със стажа!

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Имаше, но ги фиксираха.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не ме разбирате правилно.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Само които са на трудово възнаграждение имат за стаж, другите, които са държавни служители – нямат възнаграждения за трудов стаж.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, нека се ограничим в нещо, което можем действително да направим. Както виждате тези обсъждания са проекция на това, което се случва в цялата система оттук насетне, докато не се измисли някакъв алгоритъм и не се приеме.

Предлагам да вземем решение по точката. Комисията на ВСС е структурата, която трябва да вземе решение в крайна сметка, а ние като Съвет за партньорство е добре да се включим максимално ползотворно в нейната работа. Затова предлагам, ако вземем решение, кои наши представители да вземат участие в тази работна група.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ако мога да кажа още нещо. Не случайно казах, че тук няма да можем да решим този въпрос, защото нямаме експертизата за това.

Но за това, което казахте и се радвам, и не се радвам да го чуя. Не се радвам, защото всичко, което се каза, го споделям – за смаляване на "ножицата", за мотивите "за" и "против". Това, трябва да знаете, че беше изговорено в Съдийската колегия, макар и не пред мониторите, затова и дебата беше честен този път. Разбира се, че има и противопоставяне. Разбира се, че няма пълно съгласие по въпроса за смаляване на "ножицата". Предложението с ранговете на мен лично ми допада като идея и го виждам като една от възможностите – то също беше предложено, но донякъде постигнато частично и единично.

Затова за мен по-важният въпрос е дали Съветът за партньорство подкрепя идеята за смаляване на "ножицата". Че ще има представител в работната група е ясно, че ще вижда работата от Съвета за партньорство, т. е. ще бъде представяна работата на Съвета за партньорство – ясно е, но по-важният въпрос за мен е това. Всички сме на мнението, че върховната инстанция – трябва да си пазим авторитета в държавата, и там действително трябва да има най-високо възнаграждение по ред причини. Но говорим оттам надолу за т. нар. смаляване на "ножицата". Вярно е всичко това, което казахте – пише го в Доклада. Всъщност ние, в България,

разполагаме с достатъчно много човешки ресурс – и съдии, и служители, а просто структурата и организацията ни е неадекватна вече на очакванията и на работата ни. Но това е може би свързано с темата за възнаграждението, но не пряко, предвид това, което г-н Петров каза. Вярно, ние сме в чл. 218 и трябва там да се движим.

Затова си мисля, дали е възможно да вземем решение съгласни ли сме да вървим в посока смаляване на "ножицата" в инстанциите?

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Можем да опитаме.

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ: При условие, че не се принизява работата на върховното ниво или на по-натоварените. Ще се намери механизъм за конвенация, иначе е безсмислено.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: В момента не говорим за натоварени или ненатоварени.

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ: Не – компенсация! Да речем така – компенсация. Няма как да избягаме от това.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Но това е втора тема за допълнителните – компенсация за натовареност.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Това е друго.

СТЕФАН ПЕТРОВ: ДМС.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, да отделим спорното от безспорното. Очевидно е, че всички тук представители в Съвета за партньорство са сила, която би могла да въздейства върху формиране на важни решения, на политики, които се провеждат в кадровия орган. Затова за мен е огромно удовлетворение, че виждам разумни идеи и нека да се обединим в този момент, доколкото можем и на този етап, с някакви предложения, макар и не съвсем изкристализирали.

Несъмнено е, че в момента механизмът за формиране на възнагражденията на магистратите и съдебните служители, следва да бъде преосмислен. Но нека да стъпим на класическите критерии и да надграждаме над тях. Какво имам предвид.

Първо – извън класическите критерии, съгласни ли сме всички, че трябва да се преосмисли механизма и да се върви към това да се стесни, както казват колегите, разликата, да се намали разликата между най-ниското и най-високото ниво в системата на органите на съдебната власт?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ние сме съгласни, но, аз пак ще кажа, "ножицата" е определена от закона.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, да – закона, то ние може да инициираме промени в закона. Говорим за чл. 218, ал. ал. 2 и 3 – ал. 2

фиксира минималното възнаграждение за магистратите, като го обвързва с две брутни средни заплати в бюджетната сфера. В бюджетната сфера се получават и допълнителни възнаграждения на тримесечие, доколкото знам, на определени периоди от време така, че може би този критерий за определяне на най-ниската заплата за магистратите на най-ниското ниво като че ли изостава от принципа, който е заложен в чл. 218, ал. 2.

Лицата от бюджетната сфера се компенсират по други механизми, докато колегите тук биха могли да се компенсират само по реда на допълнителното материално стимулиране. Това не винаги е справедливо за всички колеги, защото имаме много натоварени първоинстанционни съдилища, които не заслужават основно месечно възнаграждение две брутни средни заплати за страната.

Вървим към ал. 3 за всички останали съдии – от окръжно, апелативно и върховно ниво. Така, че обединяваме ли се около идеята да се сведе до справедливи стойности разликата между най-ниското и най-високото ниво на заплащане в системата, което би могло да дойде и със законодателни промени, и с институционални, организационни промени във връзка с изместване във връзка с актуализиране на бюджета.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Минимума. Ние не говорим да понижаваме най-високите. Ние говорим за вдигане на минимума.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Винаги трябва да се стремим към по-високото, а не по-високото да го смъкваме надолу.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ако това е така, ще се стремим да компенсираме драстичната разлика между най-ниското възнаграждение и най-високото в системата.

Какви са критериите, които следва да постигнат компенсиране на тази несправедливост? Безспорно всички сме съгласни, че авторитета и отговорността в системата изисква на най-високото ниво, с оглед фактическата, правната сложност, високата отговорност на последната инстанция, да се запази престижа на това ниво с достойно възнаграждение.

Но да се върнем към механизма, който ще преодолее тази несправедливост. Да изхождаме от класическите принципи. Първо за фактическата и правна сложност на делата, които се разглеждат от съответните степени съдилища. Очевидно, че на най-ниското ниво – както казаха и колегите, фактически има механизми за улесняване на процедурите, както и за проверка на актовете чрез инстанционен контрол. Докато, колкото се върви по-високо, и във въззивната инстанция, и в касационната инстанция, сложността на делата и техния обем нарастват.

Така, че класическите принципи трябва да се запазят, за количеството и качеството на труда на съдиите, но, според мен, не по-малко решаващ критерии следва да бъде и придобитият опит, прослуженото време, квалификация, способности, умения.

Хареса ми идеята относно това, когато един магистрат расте на място, независимо от нивото, на което се намира, той да получава процент от съответното възнаграждение за съответното по-високо ниво. Например ранговете сега са съдия в окръжен съд, апелативен съд и във върховен. Т. е. да се създаде количествен измерител на това, какъв процент от възнаграждението, получавано от съответното по-високо ниво, да се отреди при разтежа на място на по-високата длъжност.

Това ми се струва разумно предложение. Отделно натовареността, както тук се отбеляза от колегите, да бъде критерии за допълнително материално стимулиране на магистратите.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: На дванадесетата година може да придобие ранг – един съдия от районен съд през 3 години.

/Говорят едновременно./

ЕЛЕНА ДИНЕВА: Но той получава процент от възнаграждението на апелативния съд.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Няма да е максимума, защото той пак ще получава процент, но ние съответно имаме извоювани проценти за всяка година отработен стаж.

ПРАМЕН НАЙДЕНОВ: Сега твърде малки са годините. Колежке, в Португалия, за да се качи един съдия на по-горно ниво, 24 години трябва да бъде районен съдия.

ОТ ЗАЛАТА: Тогава от какво се оплакваме, всъщност.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Аз не смятам това да го "пипаме" изобщо сега, да го обсъждаме.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ако се възприеме това нещо за ранга – да е някакъв показател, процент от възнаграждението на върховен съдия макар и на районно ниво, естествено трябва да имаме предвид, че, за да не се опорочи тази идея, трябва да се прекрати това, което, за съжаление, в момента съществува – който не е подал молба за ранг, той не го е получил.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: И за несменяемост е същото.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Не трябва да се девалвира това нещо, защото сега горе-долу е девалвирано.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Винаги е било така – с навършване на годините.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Рангът наистина трябва да значи нещо. И не е задължително да го получи веднага, като навърши 12 години.

ОТ ЗАЛАТА: И сега го има.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Прав сте – тогава рангът ще се осмисли.

ОТ ЗАЛАТА: Да, да.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Тогава това, че няма да е справедливо, което казах, не би било съвсем така, защото колегата, който има ранг за ВКС – може би имате нещо предвид като изпит.

ОТ ЗАЛАТА: Не, не.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Няма да е изпит.

/Говорят едновременно./

ОТ ЗАЛАТА: Защо не атестация.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Атестиране, не изпит, не събеседване – в никакъв случай. Ще се оценява по-внимателно.

/Говорят едновременно./

СТЕФАН ПЕТРОВ: Много е тънка линията, колеги, защото с един ранг може да се даде такава заплата на един магистрат от районно ниво, че ще бъде по-голяма, отколкото на длъжност на второто ниво. Тогава какво правим!? Тънка е линията!

РОСИЦА ВЕЛКОВА: В крайна сметка зависи и колко години се работи в тази съдебна система.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Към това ли ще отиваме!? Ако кажем, че към това ще отиваме – добре.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Не може – и в държавната администрация като се започва, се започва от най-ниското ниво на най-ниската заплата. Не може колеги с една година стаж, да имат претенции да получават възнаграждение като на върховен съдия! Нека все пак да отразяваме и опита, и годините, които е натрупал в тази система. Не може! Това, че е същата натовареност според мен не е критерии, за да получава същото възнаграждение.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Ще дам пример, имаме колега, вече станаха може би 4 години от конкурс от външно назначаване окръжен съдия, прекрасен колега, но какво от това, ако в един момент колега с 25 години стаж в районен съд, който има всичките рангове и не е имал наказания или слабости в работата, какво от това, ако колегата в районен съд за един момент получи повече от този млад колега!? Не мисля, че ще има нещо нередно и несправедливо.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Нищо лошо няма.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ако се обединим в тази посока – да.

/Говорят едновременно./

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Това и сега го има с класовете.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Не мисля, че класа може да даде такава разлика.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Няма го. Вече има разлика.

ОТ ЗАЛАТА: 40%. 40 е максимума.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: И ако е назначен на окръжно ниво нов колега от външен конкурс, той няма класове.

ОТ ЗАЛАТА: Пак е с по-висока заплата. Добре, но разликата е много малка. И сега го има.

/Говорят едновременно и помежду си./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, моля! Нека да вземем принципно решение, както предложи и г-жа Имова, около което да се обединим. Ще го подложим на гласуване, за да си оставим възможността да сме актуални по темата и за в бъдеще. От Съветът за партньорство трябва да кажем каква е нашата визия. Винаги, и аз съм споделял това виждане, винаги е имало разлика – и то не малка, между най-ниските и най-високите нива в системата и така трябва да бъде. Трябва да се отчита стаж, авторитет, натовареност, отговорност на работата. Проблемът, заради който и сега обсъждаме толкова дълго и ожесточено, е, че тази разлика неимоверно започва да се раздува. В крайна сметка мнението на колегите от системата, че това не трябва да продължава така, следва да бъде уважавано.

Затова предлагам да направим предложения какво да вземем като принципно решение.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Като принципно – че следва да се намали разликата.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ако ще минем на този вариант – с ранговете да се регулират заплатите на ниските нива, предлагам, както на съдебните администратори, например, взимат определен процент – 80%, от съдийската длъжност на определеното ниво, по този начин да направим предложение – не казвам 80%, казвам го по принцип. Първи ранг – 80% от заплатата на окръжно ниво, втори ранг – 80% от заплатата на апелативно ниво, трети ранг – 80% от заплатата на върховно ниво. Аз не казвам такъв да е процента, това специалисти ще го определят. Дадох го като пример.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ще се изпрати на работната група, тя ще пресметне процентите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Бих искал да ви кажа, че до 2007 г. имаше случаи когато съдии, например, от върховно ниво прокурор отиде на по-ниско ниво и взимаха заплатите на достигнатото възнаграждение на върховното ниво.

ОТ ЗАЛАТА: Да, точно така беше.

СТЕФАН ПЕТРОВ: И това стимулираше колегите от върховно ниво по различни причини, даже и здравословни, да се преместят на по-ниско ниво. И това трябва да се помисли евентуално – в таблиците да се залегне в забележките, когато се отиде на по-ниско ниво, да се взима достигнатото възнаграждение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Прослуженото време, придобитият опит са много важни критерии. Те трябва да се зачетат.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: В момента колегата навлезе в подробности и конкретни предложения. Въпросът е сега дали ще вземем само принципно решение за намаляване разликите по инстанции, като се съобрази стаж, опит и т. н., или ще дадем и конкретни предположения.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: При положение, че има работна група на ВСС с експерти, които ще анализират опит – световен или европейски, и ще дават някакъв алгоритъм, ние няма как да навлезем в такава конкретика.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Съгласна съм.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Мисля, че не може да вземем решение в момента, а напротив – това да е постоянна точка и да има доклад на работната група, да връщаме, да коригираме и обратно, тя да е отворена, докато не се реши.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Имам предложение – тези таблици да ни ги изпратите. Защото ми стана интересно.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Има ги – в английския вариант.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ще преведем целия доклад, той е повече от 300 стр.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да, ето тази със заплатите е много интересна.

/Говорят помежду си и коментират таблица от Доклада./

ОТ ЗАЛАТА: Нека сега да вземем решение, дали от членовете на Съвета за партньорство да излъчим представители, които да участват в работната група. Не, по-скоро трябва да имаме яснота кога се провеждат заседанията – като отворена, защо да има определени членове.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, според мен сме намалили "ножицата". През 2007 г. – 2008 г. колкото вземахме ние, магистратите, в български лева, толкова приблизително вземаха приблизително в Румъния в евро.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добре, колеги, нека да предложим някакъв текст, който да подложим на гласуване. Идеи?

ОТ ЗАЛАТА: "Процент от заплатата на по-горно ниво".

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз мисля, че надделява, макар и не единно, защото чувам 2-3 гласа, които са на различно мнение, но като цяло е мнението за намаляване разликите във възнаграждението на различните инстанции. Не за заличаване – разликите трябва да останат, но да се намалят във възнаграждението.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Нека не използваме думата "намаляване", защото ние говорим за увеличаване.

ОТ ЗАЛАТА: "Актуализиране", "изравняване на разликите".

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Т. е. да се увеличи стойността, която би се получавала за ранг в съответствие с това предложение, което Вие дадохте. Т. е. изразът "намаляване" за мен е израз на някакво емоционално отношение, а би следвало, всъщност логиката на процеса е друга – на увеличим.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Тогава: актуализиране и доближаване на разликите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Трябва да се види дали има възможност бюджета на съдебната система.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: За сега няма.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Знаем, че няма. Да тръгне районното ниво, оставяйки младшите магистрати, от по-високо ниво и така разликата ще бъде много по-малка. Защото имаше един период разликата между младши съдия и съдия в районен съд беше 5-10 лв.

ОТ ЗАЛАТА: Да, точно така. Г-жа Имова, което каза.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ние, колеги, не може така да увеличаваме заплатите, защото в Закона за публичните финанси се казва, че може да се увеличава само при наличие на средства в бюджета.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ако ни приемат изменение в закона, ще ни осигурят средства.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Но трябва от сега да се заложат.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Трябва да се започне от някъде. Става въпрос за тези по чл. 218, ал. 3.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Всички основни. Да не се доближават толкова на младшите магистрати с районните магистрати. Районните магистрати трябва да имат, според мен, осезателно по-голяма заплата за длъжност.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Т. е. критерият за формиране на основното месечно възнаграждение на най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност – това са младшите, които са по ал. 2, ние говорим за районното ниво и оттам нагоре. Също така, това, което се предложи и е много разумно – ранговете да се изчисляват на базата на процент от съответната заплата за по-високия ранг. Това също можем да го предложим. Ако сте съгласни?

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Ще разберем, като гласуваме. Тъй като г-жа Имова най-активно участва в оформянето на идеята за решение, може ли да предложите текст.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Предлагам следния текст: Следва да се преосмислят критериите за формиране на възнагражденията на длъжностите в органите на съдебната власт по чл. 218, ал. 3 от ЗСВ, като – Вие казахте, че думата "намаляване" е неуместна, се актуализират на базата на основните критерии – фактическа, правна сложност на делата.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Трудов стаж, който е свързан с ранговете.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Принципът на отчитане на инфлацията като процент.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Чрез отчитане на фактическата и правна сложност на делата от съответното ниво, разглеждани на съответното ниво от органите на съдебната власт, както и да се отчита критериите професионален опит, прослужено време.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Притежаван ранг, защото придобитият ранг е като обективен критерий и процент.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: А дали трябва трябва да пишем принципно тези решения, защото може да пропуснем някои критерии.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Промяна на разликата в размера на възнагражденията между различните нива.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, и вече механизма, който се предложи от колегата.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: И да се търси механизъм за повишаване на най-ниските възнаграждения.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Може би механизма, който предложиха колегите, да се докладва от колегите - участници в работната група, по-подробно и след това ще имаме по-конкретни предложения с цифри, например. Идеята

ми е да го запишем като принципно предложение, което да се даде на членовете и комисията, а вече конкретните предложения, които обсъдихме, могат да бъдат докладвани от колегите, които ще участват в тази комисия. Ако сте съгласни, разбира се.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, съгласни сме. Но аз държа да залегне в нашето предложение това, което предложи г-н Дечев във връзка с това – разликата във възнагражденията за съответните нива да се компенсира чрез определен процент от възнаграждението за по-високото ниво при растежа на място.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Като отделно от това да не пропускаме при формулирането на това, около което се обединяваме, да се предвиди и допълнително материално стимулиране за най-натоварените, което е отделно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре – точка. Отделно от този механизъм за определяне на възнагражденията, да се ...

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Чл. 233, ал. 6 е за натовареността.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Натовареността да бъде основен критерий при допълнителното материално стимулиране. Но това са две различни неща. Ние се обединихме около това, че натовареността е критерият, който следва да се използва в допълнителното материално стимулиране за компенсиране на ...

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: За категоризация на съдилищата, като цяло и разлика на възнагражденията на едно и също ниво.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: С което отхвърляме идеята за категоризация в основното заплащане на възнагражденията на магистратите в различните по степен органи на съдебната власт.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Спрямо натовареността, защото колегите попитаха защо намесваме и допълнителното материално стимулиране.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Това са съвсем различни механизми.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ние говори за основните възнаграждения в органите на съдебната власт в различните нива.

ОТ ЗАЛАТА: "Доближаване" – как беше думата, "компенсиране разликата", "изравняване".

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, обединяваме ли се около текста, който г-жа Имова даде като принципно становище.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Това становище е принципно, ние се обединяваме и го изпращаме на работната група. Следва да се гласува възможно следния текст:

"Критериите за формиране на възнагражденията на длъжностите в органите на съдебната власт по чл. 218, ал. 3 от ЗСВ, да се актуализират въз основа сложността на делата, разглеждани в съответното ниво на органите на съдебната власт, така и да се отчита професионалния опит, прослуженото време, трудовият стаж. При растежа на място промяна на разликата в размерът на възнагражденията на магистратите в съответните нива в органите на съдебната власт да се компенсират чрез определен процент от възнаграждението за съответното по-високо ниво. Когато магистрат от по-високото ниво на орган на съдебната власт е преместен на по-ниско ниво в системата, поради някое законово основание, да запази правото си на достигнатото възнаграждение към този момент, освен при налагане на някое от дисциплинарните наказания по чл. 308, ал. 1, т. т. 2, 3 и 4 от ЗСВ.

Отделно от този механизъм, предвиден за определяне на възнагражденията, натовареността да бъде друг, отделен критерий при допълнителното материално стимулиране, съгласно чл. 233, ал. 6, с което се отхвърля идеята за категоризация в основното заплащане на възнагражденията на магистратите в различните по степен органи на съдебната власт.

Решението по т. 1 да бъде изпратено на работната група за определяне начина на формиране на трудовите възнаграждения на магистратите и съдебните служители в съдебната система, сформирана с решение на Пленума на ВСС по пр. № 3/13.02.2020 г., по компетентност."

Гласуване: За - 12, против - няма, въздържали се - 1.

Приема се.

С "въздържал се" гласува г-н Първанов.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ще излъчваме ли представители за работната група?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Имаме участници. Нали Вие, и тримата, участвате.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, предлагам въпросът да остане отворен, това е само принципно наше решение. Всеки от тук присъстващите, и като самостоятелен представител на магистратите или представител на съсловна организация, може да събира мнения и да праща материал, каквото прецени за необходимо, за да подпомогне дейността на

Съвета за партньорство, респективно и дейността на работната група на ВСС. Както за сегашното заседание се получиха два материала, предлагам всеки да се активизира, може доброто решение да дойде отвсякъде. Въпросът е отворен, на имейла на Съвета за партньорство всеки може да изпраща каквото прецени, че ще бъде от полза. Сега вземем принципно решение в каква насока са нашите виждания.

Преминаваме към т. 2 – обсъждане на въпроси, свързани със сключването на новия договор за застраховка на магистрати и съдебни служители. Бих искал да уточня, че ми предоставиха договора, който може да бъде разгледан и на сайта на ВСС.

Предложението ми да се включи такава точка е базирано на предишния ми опит, с предишните застрахователни договор. Този, който действа в момента, се появи като плод на няколкомесечен труд. ВСС създаде работна група, която взе решение да се привлече консултант, който да подпомогне ВСС в изготвяне на задание за обществената поръчка, тъй като с обществена поръчка се сключваше този договор. Сумата не е никак малка. Това чисто технологично, отне доста време.

Мисля, че вече стигаме в периода, в който е добре да се действа по тази тема, защото има доста неизвестни. Трябва да се анализира сега действащия договор, да се види какви суми се плащат, по какви събития, застрахователя трябва да си каже мнението, защото в крайна сметка всеки сключва такива договори, за да има някаква икономическа изгода. Защото ако няма икономическа изгода за застрахователя, сме изправени пред проблема да отпадне процедурата, каквото нещо се случи преди години.

Затова предлагам да го обсъдим, но и да вземем принципно решение и да предложим на ВСС да започне процедура по обсъждане и подготовка на новия застрахователен договор. Сегашният действа до края на годината. Следващият трябва да започне от 1 януари 2021 г. и е добре той да бъде сключен преди да изтече настоящия. Сегашният е сключен на 6 ноември, предходния – на 20 и някой февруари, защото се провали първата процедура. За да не изпадаме в такава ситуация и да сключваме под натиска на времето неизгоден договор, е добре да стартираме навреме процедурата, да има възможност да изберем, ако се отиде на този подход, консултантска фирма. Тя, разбира се, ще предложи каква да бъде сумата по застрахователния договор, която е много важна.

Преди години договорите бяха около 900 000 лв. за магистрати и съдебни служители, след това станаха 1 800 000 лв. Сегашният е към 3 800 000 лв. Въпросите са важни, свързани са с пари, затова е добре да се

подходи мъдро, да имаме време, за да се сключи накрая договор, който да е от полза на всички. Така или иначе тези пари се дават, но въпросът е да се дадат за нещо, което си заслужава като продукт.

Неизвестните не са малко, затова е добре да имаме достатъчно време.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз не разбирам – има възражения против заплащанията на застрахователните събития ли?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Не, не. Няма време и трябва да се сформира работна група с оглед сключване на новия договор, за да не се бавят във времето тези неща.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Имам едно питане – имат ли проблеми магистратите в случаите, в които е настъпило застрахователно събитие и не са изплатени сумите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Аз не знам такъв случай сега. Преди имахме.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Мога да кажа това, което чувам от колегите. Оказа се, че от доста години съм въввлечен в тази тема. И по тази причина си направих труда да проучав материята – мисля, че 1995 г. е бил първият договор. След един изключително неизгоден за съдебната система договор, последва един доста по-добър, който е настоящия. Понеже съм свидетел колко време отне и труд положиха всички членове на работната група, затова повдигам темата.

Този договор е добър, със сигурност е много по-добър от предишния. Но може да се работи да стане още по-добър. Ще Ви дам пример с два критерия – при предишния договор право на обезщетение при временна нетрудоспособност настъпваше след 30-тия ден. Сега настъпва след 8-мия ден, а едно време настъпваше след 3-тия ден. За мен 8-мия е по-добре от 30-тия, защото кой дава болничен за повече от 30 дни!? Това вече е лекарска комисия. И точно това казвам – може да се борим за 7-ми, или 6-ти, или 5-ти, но това пак трябва да го каже някой. Друг пример – за изплащане на медицински консумативи, лечение и медикаменти. Преди беше не повече от 500 лв. на година, сега е 1 200 лв. на година. Може да станат 1 500 лв. Колега ми даде пример, че изследване с ядрено-магнитен резонанс е 450 лв., а той трябваше да направи 3 такива изследвания – със стария договор още с първото изследване се изчерпва сумата. Сега вече може човек да си позволи повече неща.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Но има обективни критерии, колега. Преди плащахме 1 800 000 лв., а сега 3 800 000 лв. и затова се такива нещата.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Така е и затова именно работната група с тези обсъждания и консултанта успеха да мотивират ВСС да повиши сумата по договора и да се включат още застрахователни събития, които дават право на обезщетение. Също така и да се търси правилният застраховател, защото "Общинска застрахователна компания", за мен, няма критериите за национално представена компания. Докато "Дженерали" е нещо друго. Или "Булстрад" са били във времето застрахователи на съдебната система, или ДЗИ. Затова тези въпроси нека бъдат обект на работна група.

Искам да кажа с това, което сега обсъждаме, да мотивираме ВСС да подходи отговорно към сключване на следващия застрахователен договор.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Какво се иска от тази работна група - увеличаване на застрахователни събития, подобряване на премията.

СТЕФАН ПЕТРОВ: С една дума – по-добри условия.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: По-добри условия.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Понеже трябва да се проведе обществена поръчка, а няма време, отсега да се започне.

ОТ ЗАЛАТА: Той го каза – едното е дните, другото е сумата.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Колеги, не знам дали при вас е имало такъв проблем, но и за рехабилитацията. При нас имаше неблагоприятен случай и се оказа, че "Дженерали" не поема рехабилитационни процедури.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Ето, това е нещо, за което може да се работи. И дентални проблеми не поемат, това го знам също от колега, който трябваше да си направи операция.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Освен това имат доста странни изисквания за документацията, която трябва да се представи.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Трябваше да видите предишният договор - по три пъти връщаха колегите. Сега са строги и сложни, но поне са ясни и с едно отиване човек си свършва работата. Но всичко това е тема за работа, въпросът е да се започне навреме и да се привлекат повече хора, които да дадат своя принос. Това е моята молба, иначе като започне процедурата, тя си следва своя ход.

Ако няма повече изказвания, да гласуваме текст за решение по темата.

РАДОСЛАВ ДИМОВ: Да направим предложение до ВСС своевременно...

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: ...да започне процедура по сключване на следващия застрахователен договор, като създаде работна група и се

привлекат възможно най-широк кръг представители. В предишната участваха представители от съсловни организации, от ВАС и ВКС.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Целта е по-изгодни условия.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Разширяване на застрахователните събития, намаляване на критериите за придобиване на право на обезщетение – всичко това работната група ще го каже. По-изгодни условия. Ще се съгласят, ако работната група иска решение, че е добре да се повиши сумата, за да се повишат условията – бюджетът за 3 години на ВСС се е променил доста така, че има възможност да се повиши сумата. Всичко това ще го каже работната група, като си направи обосновка ВСС може да вземе решение за отпускане на по-голяма сума.

Колеги, ако сме свършили с въпросите и аргументите, моля да гласуваме следния текст за принципно решение по т. 2:

"Съветът за партньорство отправя предложение към Висшия съдебен съвет да започне процедура по сключване на следващия застрахователен договор, като създаде работна група и се привлекат възможно най-широк кръг участници – представители на съсловните организации, външни експерти в областта на застраховането и други специалисти по темата, с цел оптимална защита правата на магистратите и съдебните служители при реализиране на застрахователно събитие."

Гласуване: За - 13, против - няма, въздържали се - няма.

Приема се.

Преди да преинем към т. 3 от дневния ред, да направим почивка.

/Почивка./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, преминаваме към т. 3 от дневния ред – конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – проблеми в правната регулация или проблеми от институционален характер при организацията и провеждането им. Много сериозна тема, мащабна и важна.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тук става дума само за кариерните конкурси, които създават много проблеми на системата.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Миналият път си говорихме – и аз поставих на обсъждане темата сред колегите, за децентрализираните конкурси. Трябва да Ви кажа, колеги, че всички са "за". Разбира се това е една идея, по която много има да се работи, но като че ли на фона на всички прекрасни атестации, на всички изключителни колеги, с които ние работим, възможността да ги измерим с по 0,01 разлика на конкурса, така или иначе всички ни съмнява обективността при подобен подход.

Общото събрание на съдиите на органа, за който се кандидатства, би могло да има някакво участие в този конкурс. И би могло да допринесе най-вече при подхода към оценката. Защото си говорихме, включително и с председателя на Мрежата на съдебните съвети в Европейския съюз – Мария Ахал, че темата с децентрализираните конкурси също е много обсъждана, с оглед на това колко е трудно да се измери, да се оцени един кандидат. Тя даде пример с трудността, която в Испания към момента в техния Висш съдебен съвет имат, когато има 30 човека кандидатстващи за едно място за Върховния съд. Тя пита как да се оценят тези 30 човека, винаги има елемент на субективно отношение.

Струва ми се, че търсенето на обективните критерии би могло да стигне и до общо събрание на органа, за който се кандидатства. Така, че предавам обобщение и заключение от гледна точка на колегите, с които сме обсъждани въпроса в АС – Варна.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Нашият Управителен съвет също е на това становище. Ние също считаме, че един от начините да се "отпуши" конкурсното начало, което сега буксува, е този. Но ще има и проблем, който трябва да намери някакво решение. И проблемът е когато човек иска да расте диагонално, т. е. колега от ОС – Търговище иска да стане съдия в АС – Пловдив, а не в АС – Варна. Защото АС – Варна познава работата на този колега по пътя на инстанционния контрол, но какво става обаче, ако колегата от Търговище иска да отиде в АС – Пловдив, който няма понятие за неговата работа. А в същото време за мястото в АС – Пловдив кандидатстват 10 колеги от апелативния район на Пловдив и съдиите от апелативния съд знаят много добре работата им. Тук ще имаме проблем, на който трябва да търсим решение.

Иначе УС на ССБ счита, че Общото събрание трябва да придобие правомощия по тези конкурси и мисля, че това ще "отпуши" нещата, включително и относно командироването – отново Общото събрание трябва да придобие правомощие за командироването. Тук отидохме назад от реформата, която беше направена през 2016 г., то между другото от нея нищо не остана. Общото събрание най-добре знае кой може да бъде командирован и за конкурсите – по същия начин.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Това е било дългогодишна практика, но промените от 2016 г. блокираха системата от всички възможни точки.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Тогава, каквото предложи ССБ, всичко се прие.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Не е точно така. Само да добавя нещо важно – толкова се опорочи идеята за конкурсите, че някои колеги вече са

отвратени. То не бяха събеседвания, все едно си студент на семестриален изпит и какво ли още не, че някои колеги до такава степен се отвратиха, че искат връщането на старото положение, преди 2007 г., всичко да става по предложение на председателя на съда от по-горната инстанция.

РАДОСЛАВ ДИМОВ, СТЕФАН ПЕТРОВ: Правилно, аз съм "за". И аз съм "за".

РОСИЦА ВЕЛКОВА: И аз съм "за", но не и Общо събрание да решава.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да се върне старото положение – ръководителят на горната инстанция да прави предложение пред ВСС и ВСС в 98% от случаите уважава това предложение. Категорично съм против. Не случайно се стигна до конкурсите, не случайно! Защото имаше безобразия, извършени от ръководителите. Имаше случаи, когато се предлагаше колега от районен съд с 10-месечен стаж да бъде повишен, а в същото време имаше колеги с 10-годишен стаж в същия съд, които той ги пренебрегваше. Тези колеги избягаха от България, те работят в момента в съда в Люксембург – мога двама да Ви цитирам. А човекът с 10-месечния стаж си отиде по-нагоре. Същият този ръководител, вече бивш, говореше, че може да понесе отговорност. И как я понесе в този случай!? Приказки, празни приказки.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Това е било преди. Нека да видим как да бъде по-добре. Има гласове, които казват, че конкурсите за повишаване сега са изключително непрозрачни. Не е ясно един колега, който няма отменени дела, е 3 стъпки по-надолу от колега, който има 20 отменени дела. Защо е така, кое е привело вниманието на комисията, особено когато става дума за съдия от през една инстанция с отменени 20 дела, т. е. съдия от районен съд, кандидатстващ за апелативно ниво, с 20 отменени дела в качеството си на районен съдия е оценен много по-високо, отколкото съдия на окръжно ниво без отменени дела. Точно поради това се чуват – говоря за онези гласове, които сме длъжни да ги чуем, искат колегите и като че ли считат, че това събеседване е давало по-обективната възможност. Аз също съм преживяла същото и не мисля, че беше обективно на 100%, но няма и как да стане този максимум 100%.

Ние гоним между 70% - 80% на обективността, повече от това не може. Защото, колеги, в тези конкурси за повишаване участват хора, кандидатстващи от една материя за друга материя. Членове на конкурсната комисия искат помощ, защото някой от кандидатите е наказателен съдия, а кандидатства за гражданска бройка. Как комисията би

оценила неговите актове съпоставимо с другите колеги, които са от гражданската материя за гражданска на по-високо ниво кандидатстващи. Така, че има голям проблем и с начина на работа на конкурсните комисии – как те работят, по какъв начин, всяка комисия си има своите правила. Но ето, това са едни безкрайно големи проблеми, които не могат да убедят колегите, че нещата вървят ясно, обективно и прозрачно.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Това се споделя от цяла България, между другото, и не знам дали има съд, който да не споделя това становище, че Общите събрания са органа, който би следвало да качва нагоре.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колегата Янева иска думата, заповядайте.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: На първо място искам да Ви кажа, че това предложение не е сред моите, поради простата причина, че това е твърде радикална промяна. Не успях да го обсъдя с максимален брой хора, поради което не фигурира, иначе съм "за", защото когато един човек решава, субективизма е в много по-голяма степен. Не искам да изпадам в конкретика или персонални упреци, по времето, когато това се е случвало, аз съм била във II курс така, че не мисля, че мога да казвам каквото и да било от личен опит.

Второто което – да, действително понякога колективните решения се взимат, би могло да се каже, че са безотговорни, защото отговорността се разпределя, но в случая не мисля така, защото най-обективно би било Общото събрание, разбира се с тази корекция, че при разделение на съдилищата, например както е в съдебния район, в който работя, наказателното отделение да гласува за повишаване в наказателно отделение, вече гражданско, търговско и въззивно на градски на гражданските съдии, защото иначе не би било обективно, гражданския съдия няма поглед върху работата на наказателния съдия.

ОТ ЗАЛАТА: Не, не. Не съм съгласна. Съдията е комплекс от качества. За СРС ли говорите?

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да. Ние не се познаваме помежду си. Бегло, може би.

Иначе по повод сега – да, колегите предимно са недоволни, това, което съм чула. В моите предложение, които не държа да обсъждаме детайлно, може би следващ път, но ако остане сегашния ред поне да се мотивират оценките – това го има някъде по точките.

Ще си позволя да дам предложение – може би днес да гласуваме принципно дали Съвета дава предложение да се измени закона и да се

премине към децентрализация на конкурсите. Вече за следващото заседание всеки да събере и даде конкретни предложения как да се провеждат, какви да са критериите, може ли колега, който е работил 20 години в наказателно отделение, да отиде в търговско в горна инстанция – може ли, не може ли, трябва ли, не трябва ли.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Теоретично – да.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Може днес да поставим рамка на този проблем.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да, само принципно.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Принципно. Защото ако вземем принципно решение, че Съвета иска тази децентрализация, например, моите предложения се обезсмислят на 85% и няма смисъл да си губим времето.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, как виждате тази децентрализация. Децентрализация означава, например, във всеки апелативен район при овакантиране на места на районно, окръжно и апелативно ниво да се провеждат конкурси. Как ще се формират – комисия ли ще бъде на месно ниво или ВСС на базата на случайния подбор на базата на предварителни списъци до 50% от магистратите от съответната материя и от съответното по-високо ниво ще може да оценява кандидатите. Идеята за децентрализацията е прекрасна като емоция, но нека да видим как ще стане на практика този модел, да го визуализираме.

Съгласна съм, че може би ще бъде по-работещо да се децентрализират конкурсите, но как да стане това – по апелативни райони, как да бъдат конституирани органите, които ще селектират кандидатите, т. е. ще изберат най-добрите и дали ще може по най-демократичен и равнопоставен начин да се даде възможност на кандидати от всички останали апелативни райони да кандидатстват за едно или две места в съответния апелативен район, където са ованкатени тези длъжности. Защото децентрализацията на конкурсите какво означава – кариерно развитие на съдиите от един и същ апелативен район по-скоро, отколкото една по-широка възможност на колеги от всички апелативни райони да кандидатстват за съответното място.

Говоря хипотетично, разсъждавайки на глас, за положителните и отрицателни страни на тази идея. Разбира се, че нещата трябва да се променят. Законодателството непрекъснато търси най-добрия модел за кариерното израстване на съдиите и всички ние, особено по-старото поколение, виждаме, че най-работещия, справедлив и най-добрия вариант беше когато административните ръководители, с оглед техния поглед

върху качеството на работата на магистратите, предлагаша на ВСС повишаване и преместване в органи на съдебната власт.

Но пък тук – да се върнем години назад, дали този модел не може, явно не е бил достатъчно справедлив и затова са се търсили другите модели – моделът на събеседването, а сега и модела на конкурсите на централизирано ниво от специално създадени комисии от хабилитирани преподаватели и четирима действащи магистрати от съответното ниво по съответната материя.

Елементите на оценяването. Вие знаете, че те са кадровото дело на магистрати, резултатите от проверките на Инспектората, резултата от последното атестиране и резултата от проверката на 6 дела – 3 посочени от магистрата и 3 на случаен принцип изискани, като тези компоненти се оценяват поотделно от петимата членове на конкурсната комисия. Всеки член на конкурсната комисия поотделно трябва да прочете всеки от тези компоненти и да даде своята оценка. Това показва и защо се бавят толкова тези конкурси.

Наистина Вие, като поглед отвън, можете да кажете кой от моделите е най-справедлив. Например, на мен ми се струва, че конкурсите за преместване на едно и също ниво не би следвало да са равнозначни на критериите при конкурсите за кариерното израстване от по-ниското за по-високото ниво. Защото, в края на краищата, магистратът иска да промени съдебния район.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Провинцията не е толкова голяма, за да се налага такава сложна процедура. За софийски съд, например, там е явно тази идея въобще за конкурс за преместване. Защото ако е за преместване някъде другаде често пъти няма никакви кандидати или има един, който само трябва да се провери. То какво ли да се проверява.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Какво да се проверява, има атестацията и тя трябва да бъде положителна или много добра. Аз не познавам магистрати с добра атестация – броят се на пръстите на едната ръка, това са изключения. Всички магистрати са с над 90 точки.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Бих искала да попитам, както в т. 1, тук самата конкурсна процедура най-голямото забавяне с нея се получава – да бъдем обективни, от изготвянето на атестациите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: То от там трябва да се започне.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Всъщност да говорим за промяна на конкурсите при условие, че не сме видели провеждане на конкурса в

цялост, като изключим атестациите, според мен е малко прибързано. Не би ли следвало първо да се обсъжда начина на изготвяне на атестациите, в какви срокове, за какъв период важат и едва след това да говорим за конкурсите. Да, действително може да се мисли за приемане на по-обективни критерии или за стесняване на процедурата, в смисъл скъсяване във времето, но да говорим за конкурсите без да разглеждаме периода на атестирането на съответните участници, мисля, че е малко прибързано.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Вижте, колега, всичко е свързано. Атестирането пък е свързано с натовареността.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: В случая не го обсъждаме.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да. Тук имаме и 2 години напред. Ние очевидно днес няма да намерим механизъм, но е добре да кажем какво мислят колегите и дали то въобще би могло да бъде разумно вложено в закона.

По повод на идеята за това какво – според мен, и аз така практически смятам, че трябва да вземем най-доброто постигнато и ако го считаме за добро да добавим и да стане в общи линии някакъв хибриден елемент конкурс с най-добрите възможни идеи. Като, например, едно нещо би могло да бъде – в тази конкурсна комисия да участва представител на апелативния район, за който се кандидатства, защото не може да се мине без преценка качествата на кандидатите, нито като актове, нито като представяне в годините, като атестиране, разбира се, като етика – има значение всичко това. Въпросът е в тази комисия да има участие и представител на органа, за който се кандидатства. Естествено, контрааргументи веднага може да се намерят, но някаква такава гъвкавост трябва да се прояви.

По повод атестирането, то и затова колегата Янева е свързала предложенията си, те вървят заедно, така, че атестирането е важна част от провеждането на един конкурс. Сега говорим дали въобще има смисъл да се търси друга логика в конкурсите.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Но ние не сме видели резултатите от конкурсите по този ред реално, като изключим атестирането. Ние нямаме приключил конкурс – само ВКС. На другите още текат обжалвания.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Но има решение, да, жали се, но има решение.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз предлагам всеки от нас да поеме ангажимент, вярвам, че имаме достатъчно контакти с колеги, аз лично ще намеря и от страната, ще си организирам колегите да направим така – и това може да се пусне във всеки съд, за становище "за" и "против" децентрализация на

конкурсите. Да съберем в максимално голяма степен мнението на колегите.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Проблемът е в ресурса.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Защо само за съда?

РАДОСЛАВ ДИМОВ: Говорим само за съда, защото в прокуратурата няма проблеми.

/Говорят едновременно./

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Въпросът е да съберем мнението на колегите, за мен трябва да се подложи на широко обществено обсъждане.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може ли само да си изясним един въпрос, защото се объркахме. Колегата Лазарова ми се струва, че говори за децентрализация на конкурсите в сегашната ситуация, нали така?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Търсим хибрид в закона.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: А това, което предлагаме, за провеждане на Общи събрания, т. е. Общи събрания да извършват един избор, всъщност няма конкурс.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Да, да. Аз не го коментирам това.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Конкурсът е всъщност това, което решава Общото събрание.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Именно, това са съвсем различни неща.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: То пак е вид състезание – Общото събрание преценява кандидатите, които са заявили желание да бъдат повишени и ги оценява.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: В този случай ще мислим за някакви критерии, по които Общото събрание ще се движи.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Но проблемът е, че там субективизмът ще е супер много заложен, особено по малките населени места.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, но аргумента за председателя изобщо...

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Изобщо и двата ги изключвам.

/Говорят едновременно./

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да добавя към това, което предлагате Вие е, че чудесно звучи, но не съвсем. Защо. Защото в по-малките съдебни райони има следното – там се познават поименно, в което лошо няма, обаче, например един колега – и това го знам, защото се допитах, един колега не споделя определена практика на своята въззивна инстанция. Може да е за нещо незначително, обаче въззивната инстанция вече го е зачеркнула като колега без необходимите качества, без значение той колко е добър и без

значение за това, че може практиката на апелативни съдилища да е в неговия смисъл или на други, това трябва да има някакъв контрол.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Изобщо не сте права – в малките съдилища, в който и да бил провинциален съд, много добре се знае кой съдия за какво става като комплекс от качества. Въобще не сте прави, това са пак, извинете, софийски проблеми, които са пренасят в цяла България.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не, напротив, извинявайте. Това са ми го казали колеги, които работят в районен съд, да кажем Враца или Габрово. Аз нямам проблем с въззивната инстанция.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Как така ще го заклеймят за това, че има различна практика, път те не познавали практиката на апелативния съд. Извинявайте.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: При положение, че ще идва човек, който ще работи редом с нас, никой няма интерес. Т. е. всички няма да подкрепят един човек, който няма качества – така аз смятам.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: И няма спор, че дори когато председателите качваха съдиите, се провеждат някаква сравнително правилна политика, може би имаха изключения. Качваха се по ред, никой не се сърдеше, никой не изпреварваше, качваха се добри съдии – нека да не отричаме нещо, което е било добро и да помислим как можем да съчетаем старото добро с новото. Това с Общото събрание, въобще не е лоша идея, когато имаме ясно разписани критерии. Когато има някой нещо против, след като е толкова почтен, да стане и да го каже защо не иска този колега в окръжния съд, например.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Съгласна съм. Пак Ви казвам, това, което казвам, не са проблемите на СРС. Напротив, колеги от районния, включително и аз, сме "за". Това го чух от колеги, които работят извън София.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, помислете си само за това – прекрасно е Общото събрание на съответния съд от съответното ниво по съответната материя да преценява доколко кандидатът има качества, защото познава работата му. Но ако не познава работата му, какво се случва. Затова трябва всички възможни варианти да бъдат обмислени така, че да не ощетяваме колегите. Аз, например, съм съдия в ОС – София и искам да отида на овакантеното място в ОС – Варна и кандидатствам на общо основание с всички останали колеги от страната, но и с варненски районни съдии. А ОС – Варна много добре познава работата на съдиите от РС – Варна. Е, аз имам ли някакви шансове!?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ако ще се местите след една година – не.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Връщаме се обратно към това, което казах в началото, когато колегата от ОС – Търговище иска да отиде в АС – Пловдив. Т. е. по диагонала, а не по вертикала. Не казвам, че това е съвършенното решение, просто го поставям на обсъждане, да помислим заедно. Едно възможно решение на този проблем е да направим за хората, които искат не по вертикала, а по диагонала, отделен конкурс, подобен на външния за тези, които са извън системата и искат да станат съдии.

ОТ ЗАЛАТА: Не. Защо. И как ще се проведе. Равенство, предвидимост, прозрачност – не. Няма как да стане. И не само – на едно място два отделни конкурса – и кой ще надделее!?

/Говорят едновременно./

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Може би не се изразих правилно. Както има квота от 10% от всички свободни места.

ОТ ЗАЛАТА: Вече няма.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Добре – имаше 10% от всички свободни места се даваха на адвокати, юрисконсулти, които да кандидатстват за съдии. Може нещо такова да се помисли – от всичките свободни места в системата, 10% се залагат за такива колеги, които искат да растат не по вертикала, а по диагонала.

ОТ ЗАЛАТА: И как ще се преценяват длъжностите!?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: И тогава ще бъдат оценявани еднакво, защото всички те ще бъдат хора, които не са познати в съответния район, защото един е от Видин, друг – от Търговище, трети – от другаде, иска да отиде в Пловдив. Тогава пловдивските съдии ще оценяват всички тези хора. Не казвам, че това е съвършено решение, просто мисля на глас за някакво решение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Всички мислим на глас и искаме най-доброто.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Не е ли по-добре, аз сега само отгоре-отгоре погледнах предложението на колегата Янева, защо отиваме от едната крайност в другата, защо трябва да въвеждаме нови критерии, вместо да изчистим старите и да улесним, да опростим старите, които са към момента. И аз пак съм на мнение, че конкурсите не сме ги видели в тяхната цялост. Дайде това, което имаме, да го опростим максимално, да изчистим субективизма, а не да въвеждаме нов субективизъм с Общи събрания. Това е най-лесното – към коренно различна уредба, но не е ли по-добре първо да изчистим цялата. И, според мен, централизацията задължително следва да остане. Не може това, щом ти си дошъл в София, да смяташ, че никой друг

не може да дойде в София и да ограничаваме възможността на колегите от страната да могат да дойдат тук.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Бих искала да защита предложението за някакъв вид децентрализирана конкурсна процедура – дали ще е с Общите събрания или с конкурсна комисия, което по някакъв начин се определя, със следните аргументи: това ще позволи конкурсите да се обявяват своевременно, включително и това, което е в закона за длъжности на съдии, на които предстои да се пенсионира, дори предварително или своевременно след освобождаването.

Своевременното обявяване за конкретния съд или съдилища в един район, ако има на няколко места свободни длъжности, и бързо провеждане – това са ми аргументите. За това и не написах някакво конкретно предложение как да се формират комисиите и по какви критерии да се провеждат тези конкурси – досегашните, някакви други или хибрид, както каза колегата. Но смятам, че трябва да се помисли и в най-скоро време да бъдат предвидени някакъв вид децентрализирани процедури за назначаване на съдии в районни и окръжни съдилища, особено, за да става по-бързо. Защото ако чакаме да се проведат тези конкурси, както се оказва, че засега няма да се спазват сроковете по чл. 189, ал. 1...

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Чакайте, това, което казах, не противоречи на Вашето!

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Аз само казвам какви са аргументите да се мисли в посока и по-бързо да се предвиди някакво изменение, някаква нормативна рамка, за да има децентрализирани процедури. Просто ще останем без съдии в някои районни и окръжни съдилища и няма да може да се работи.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Аз съм съгласна да се планират предварително бройките и да се пускат, а не да се изчаква предишния. За това аз съм абсолютно "за".

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Но сроковете, в които се вижда, че се провеждат централизираните, ще ни блокират работата. Ще се изправят малките съдилища, няма да има съдии, няма да има как да ги назначим.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: За това съм съгласна. Но не, тук има по-кратки срокове.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ако търсим оптимизиране на сегашната система, която имаме, единият от начините е този да – аз не виждам смисъл да се

прави конкурс по едно и също време един път на 2 години за всички окръжни съдилища. Няма смисъл.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Да, да. Защото някъде има повече свободни места, другаде – няма. Именно.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Например, ако се освободи място в Плевен, се прави след 3 седмици или 3 месеца конкурс за Плевен. А ако се освободи за Пловдив след 6 месеца, ще се направи след 6 месеца за Пловдив, а не по едно и също време един път на 2 или 3 години. Това е един от възможните начини да се оптимизира сегашната система.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да, съгласна съм за това, което каза колегата. Аз си мисля, че когато се вижда ясно, че едно нещо не работи, няма никаква логика да го оставим да продължи и да трупаме време и ресурси, за да чакаме дали ще проработи.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Кога се е видяло, че не работи!?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ефективност няма. Хората считат, че това забатачва, затлачва, а ако се даде възможност и за обжалване на оценката, която конкурсната комисия е поставила, това ще доведе до свръх изгубване в рамките на една процедура, иначе разписана в закона.

Мисля, че и за това говорим – за бройките и планирането е Вашата голяма задача, Вие имате в тази посока свършена огромна работа.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Защо ми вменявате някакви предложения, които не съм ги дала!?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Защото казвате, че нямаме резултат от конкурс. Имаме достатъчно образци вече.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Нека да кажем колко време отнема един конкурс като конкурс без атестациите. Нека да бъдем обективни като говорим.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: В момента съм резервен член на комисия, която трябва да вземе решение при над 160 кандидата за 12 места за окръжните съдилища. Конкурсът вече е започнал, създадена е комисия, имаше конкурс, в който прокурорите, които искат да станат съдии, бяха изслушани. Комисията работи. Въпросът е, че в тази комисия – това е свръх обем, по 6 акта плюс всички други документи за всеки кандидат, самите дела в електронен вид – това как да го ограничим като време!? И едновременно с това колегите са съдии по изключително натоварени съдилища и работят.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ако се децентрализират и в този случай конкурсът се провежда за много по-малко места, реално кандидатите ще са почти същите в някои от случаите.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Не, няма да са същите. Ще кандидатстват само хора искат да работят и са мотивирани само за конкретния съд, например за РС – Велинград или ОС – Пазарджик.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: На мен ми се губи и обективизма в тези предложения.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: То и сега законът не ни пречи за конкурси по места, но трябва да съобразяваме, например, ако е по апелативни региони, трябва да съобразяваме нивата за всеки апелативен регион. Защото законът ни задължава едно след друго. Иначе и сега няма пречка да се провеждат децентрализирано конкурсите – въпрос на организация.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Тогава какво обсъждаме изобщо като промени!?

ИЛИАНА ДИМИТРОВА - ВАСЕВА: Обсъждаме, за да стигнем до някаква идея за оптимизиране, за съкращаване на сроковете.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: То е ясно, че ние няма да намерим решението сега, но може би е добре да се обединим около някакви принципни решения, не в детайли. И едно от нещата, за които предлагам да се обединим е за Общото събрание.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Аз съм против.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз предлагам да се подложи на широко обсъждане и да се докладват.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Т. е. да не взимаме сега никакво решение, така ли?

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Напротив – да вземем решение всеки, по възможност, да го подложи на най-широко обсъждане. Но това, разбира се, не „казаха ми“, а да се докаже с подписи, със становища и т. н. какво е мнението на колегите, защото ние си говорим само за съда, между другото.

ОТ ЗАЛАТА: Те нямат проблем, те са централизирана система.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Това не означава, че не се чувстват ощетени.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Понеже споменахте и другата част от съсловието, изживявам някакво дежавю, защото тези разговори се водеха и преди 6 години когато се правеше голямото изменение в ЗСВ. Не знам кое е правилното решение в интерес на истината, затова на шега казах, но сега започвам да си мисля, че – не е съвсем шеговито, че трябва да се работи на метода на пробите и грешките. Защото има аргументи и в едната, и в

другата посока, и в крайна сметка времето показва кой вариант на решение е бил по-устойчив и по-правилен. Напълно правилен няма, може би по-хибриден, който да обхваща повече хипотези.

Но тези дискусии се водеха и преди 6-7 години и предизвикаха сегашния резултат. Като гледам очевидно в прокурорско-следователската общност няма такива тежнениа. Само едно нещо мога да кажа – ние си запазахме помощните атестационни комисии (ПАК). Очевидно това е някак си по-работещата система. За децентрализираните конкурси много тежък дебат се водеше и в крайна сметка тогава не се възприе. Сега не знам, може пък да се опита. Наистина не знам кое е правилното решение.

Обаче едно нещо си спомням от предишните дебати – за прекомерната, пак се извинявам, че засягам съдийска тема, аз го казвам чисто приятелски и колегиално, за Общите събрания тогава имаше опасения, че прекалено много време ще отнемат и ще натоварят прекалено много съдийските съсловия. Защото си представям – колко кандидата казахте, че имате, по които работите в момента?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Над 160 за 12 места.

/Уточняват по колко кандидата има за обявените места за съдии./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Представям си 30 кандидата за няколко места, за които трябва да се прави мини-конкурс на Общо събрание.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Този проблем се преодолява като – когато приключи конкурса се прави подреждането на кандидатите и се прави лист на чакащите, който важи за 2 години. Чл. 193, ал. 6.

/Говорят едновременно./

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: За да не се прави Общо събрание през 3 или 6 месеца. Именно, за да се избегне Общото събрание постоянно да заседава заради оваканти места, се прави лист на чакащите, който важи за 2 години или 1, или 3 години.

ОТ ЗАЛАТА: 1 година.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Няма да вземем никакво решение. Нека да преминем към следващата точка.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Извинявайте, че пак ще взема думата. Какво беше направено до сега, за да се оптимизират конкурсите след реформата от 2016 г. Вече 7-8 пъти от тогава до сега е променян ЗСВ, като непрекъснато се правят корекции в това да се улесни атестирането. Специално в съдийската колегия, защото прокурорско-следователската общност е запазила постоянните атестационни комисии. Ние инициирахме промени в ЗСВ по отношение редуциране броя на атестациите. Това беше

много положителна крачка и в момента очакваме резултатите от тази крачка.

Реформата от 2016 г. въведе 5 вида атестации, абсолютно ненужни – предварителни атестации на младшите съдии, предварителни атестации на колегите, които започват професионалния си път при първоначално назначаване. След което те са на 3-годишен срок от назначаването им. 2 години по-късно трябва да се проведат атестациите за придобиване статут за несменяемост, т. е. още една лавина атестации. След това трябваше да се провеждат по 2 периодични атестации – след придобиване статут на несменяемост, 2 периодични атестации през 5 години, за да еманципира магистрата от повече атестации, освен ако не получи "Добра" или "Много добра" оценка – това е още една лавина от атестации през 5 години. Задължителни и извънредни атестации при конкурсите – Вие си представяте, особено конкурсите за окръжните съдилища, те са с най-многобройни кандидати и там обикновено за съответната материя се достига около и над 200 кандидата. Представете си колко извънредни атестации трябва да се вършат.

Бавността на конкурсите се мултиплицира и с това изключително сложно оценяване при атестирането, както по брой критерии и попълване на единния атестационен формуляр и всички останали процедури по докладване, приемане, след това обжалване от колегите – има недоволни и обжалват, те са в правото си. Така или иначе атестирането беше много усложнено с реформата от 2016 г.

Сега какво се получава, обективното право какво предвижда. В момента действащото законодателство, с последното изменение на ЗСВ, включително и сега от м. февруари – ДВ, бр. 11/07.02.2020 г., предвиди следното: отпаднаха предварителните атестации, освен при първоначално назначаване когато колега участва за повишаване в ранг. Периодичните атестации се редуцираха само до една. След което извънредните атестации ще се извършват само ако са изминали повече от 5 години от последното периодично атестиране или последното атестиране, защото магистратът може след придобиване на статут на несменяемост преди да е получил периодична атестация, също да иска да се развива в кариерно отношение – това са, обикновено, от районен в окръжен съд кандидатите.

Така, че максималното, което успяхме да направим, беше това – да редуцираме атестациите до придобиване статут на несменяемост – 1 периодична атестация и след това извънредна атестация, ако са изминали

повече от 5 години от последната атестация, дали ще бъде за придобиване на статут на несменяемост или периодична. Кое то би улеснило конкурсите.

Отделно от това, считам, че и в момента на ниво Наредба № 1 за конкурсите, която обхваща конкурсите за всички видове магистрати, можем да ускорим сроковете на работа на конкурсните комисии. Т. е. да въведем срокове, да въведем някакви темпорални граници за произнасяне. Отделно от това можем да отменим някои от елементите – но това вече със законодателни промени може да стане, защо трябва на всички кандидати да се обследват делата им, а не актовете – както беше по-рано, и то само при нужда, ако се видят някакви процесуални грешки да се изискват и делата. Но не винаги, т. е. комисията в ход да преценява.

В момента виждам тези елементи, които биха могли да ни помогнат, за да ускорим конкурсите. Т. е. вече обективното право се занимава с много по-малко атестации, атестациите при съдиите ще преминат в помощните атестационни комисии, които пак ще бъдат ад хок, няма да бъдат постоянни, както при прокурорите. Но все пак колегите, които най-добре познават работата на съответните атестирани лица, защото по линия на инстанционния контрол имат широк поглед върху работата им, ще могат и по-бързо да се справят с атестациите. Може би недоволството сред колегите е немалко, това е допълнителна работа, но предвиждаме за тази цел допълнително възнаграждение и то може би, ако се реши този въпрос, ще стимулира работата на помощните атестационни комисии ад хок в съдилищата.

Другото важно нещо, което можем да направим, за да оптимизираме при сегашното законодателство конкурсите, е пак на ниво наредба, в рамките на това, което закона ни позволява да регулираме на ниво наредба, е да оптимизираме сроковете за произнасяне на конкурсните комисии. И като се случат тези малки стъпки, тогава ще може да се реализира идеята конкурси да се обявяват на всеки 3 месеца, както предложи колегата Боряна Димитрова.

Макар, че в момента имаме висящи ВКС-конкурси, те са 3 – търговска, гражданска, наказателна, за ВАС имаме висящ конкурс, който не е приключил и очакваме всеки момент да приключи и предстои обявяване конкурс за административните съдилища. За апелативните съдилища в момента имаме висящ конкурс, който почти е приключил – има обжалване, но той е приключил като работа на конкурсните комисии. За окръжните съдилища в момент е голямата работа, която предстои в трите вида материи, там е изключително трудоемко. Не говоря за

конкурсите за преместване в районните съдилища, които могат винаги да бъдат обявявани – там нямаме ограничения, защото те са на хоризонтално ниво и се обявяват, в момента тече такъв конкурс. За младшите съдии не говоря – те са си регулярни, провеждат се и в края на м. август вече приключват.

Мисълта ми е следната, че към момента промените в законодателството по отношение намаляване броя на атестациите, биха могли да оптимизират провеждането на конкурсите, макар и на централизирано ниво. Няколко стъпки с въвеждане на срокове в работата на конкурсните комиси биха могли да ускорят и сега текущите конкурси, за да се доведе идеята, която сподели колегата Димитрова да се обявяват през по-кратки периоди от време.

Институтът на чл. 193, ал. 6 е продължение на конкурсната процедура, който работи и който използва резултатите от конкурсите и по отношение на колеги, които са се явили в тях, но не са успели да достигнат класиране в обявените вакантни места в конкурсите. Мисля, че тази разпоредба е добра и следва да бъде прилагана, тя работи, за да се запълват кадровите дефицити между два конкурса за едно и също ниво. Но ми се струва, че законодателни промени трябва да има по отношение на елементите на оценяване на магистратите, защото след като ние провеждаме атестиране и то извънредно атестиране, ако са минали повече от 5 години при кандидатстване за определена длъжност, то защо следва да обследваме отново определен брой дела на магистрата, които вече са били предмет на атестирането му – върши се двойна работа, която може да се избегне.

Това са разсъжденията ми на глас и аз какво бих могла да направя за оптимизиране на сега действащите правила в Наредба № 1 за провеждане на конкурсите, ще го сторя по отношение на сроковете. А относно елементите при атестирането не бих могла да помогна много, защото закона е такъв, че казва: "обследват се делата". Струва ми се, че би могло да се обследват актовете – дали ще бъде по 3, подбрани на случаен принцип, или повече, но само при нужда да се обследват делата извън актовете там, където се виждат някакви пропуски. А пропуските се виждат в мотивите. Така, че там би могло някаква частична промяна в закона да се допусне.

Ако се ускорят конкурсните процедури с оглед редуцирането на атестирането и редуцирането на елементите за обследване на качествата на

кандидатите, бихме могли да постигнем по-голяма бързина и те действително да се обявяват през 3 месеца така, както е заложено в закона.

ЕЛЕНА ДИНЕВА: Когато се постигне това да се обявяват по-често конкурси, ще има и по-малко кандидати, които ще се явяват на конкурсите. В момента те участват само защото не знаят кога ще бъде обявен следващия конкурс. Така, че ако това нещо се редуцира, ще има и много положителни промени.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: И местата няма да бъдат много.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ще може ли, обаче тези срокове да се спазват? Защото и сега имаме срокове в закона.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Имаме срокове за конкурсите – те не се спазват. Но нямаме срокове за провеждане и приключване на конкурс. Там можем да работим на ниво наредба.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Сега си позволих да отворя за окръжен съд – видях само са конституиране на комисия повече от 3 месеца. Имам предвид – до конституирането са минали по конкурса 3 месеца. Има периоди, които реално могат да бъдат.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Отделните стъпки могат да се облекат в срокове.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ние като сложим срокове за провеждане, те самите ще влезнат в рамки. В момента, в който отидат в ПАК, много добре знаете, че ПАК работят бързо. Като се разпределят на България, се падат около 15-20 атестации – това е първоначално, защото има натрупване. После няма да е така. И е абсолютно вярно, че ако има дати за конкурси и се знае, кандидатите ще са по-малко, ще се редуцира с времето и всичко ще се изчисти. Но да продължаваме да стоим и да чакаме да приключи пътят конкурс и ние да преценим сега нов ли да открием или ще приложим чл. 193, ал. 6, защото и това е проблем. Нали всички виждат какво се случва. Самите ние не сме последователни в действията си по тези причини. Поради което аз лично предложих да има срокове и да се знае, че на тези дати ще се провеждат конкурси, за хората е предвидимо, комисиите ще действат бързо и ще се знае в кой период кои бройки са свободни, кои са на ... /шум в залата/ ... чл. 193, ал. 6. Така постепенно ще влезе в рамка.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Може би това е единствената позиция, за която всички сме съгласни и която бихме подкрепили.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: В закона в момента е разписан само 14-дневен срок за подаване на документи. Оттам нататък няма срокове. На

ниво наредба можем да ги въведем, за да дисциплинираме работата на конкурсните комисии.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Мога ли да попитам нещо, което е свързано с работата на ПАК. Когато говорим за атестиране, в мен се породи един въпрос – някой правил ли е обучение на тези комисии, знаят ли колегите как да оценяват, съответните критерии, които са заложиени в Наредбата по атестиране? И не е ли това една от причините, ние всички да сме с прекрасни атестации. Защото когато трябва да се оцени и в рамката на този критерии да се вложи субективното съдържание, тук, според мен, трябва да има обучение, което да каже на колегите този критерии съответства на такова и такова представяне.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да се редуцира това.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да, именно. Това ще бъде и ще се постигне, според мен, малко по-справедлива гледна точка, когато ПАК започнат да работят по места. И някак ще се намали, надявам се, субективизма при оценяването. Сиреч, да се вложи едно и също съдържание в тези широко-позволяващи критерии по атестирането. Според мен, едно подобно обучение би могло да бъде вложено и да бъдат колегите от цялата страна или да бъдат по места излъчени по апелативните райони. Ако Вие имате такава подготовка, на базата на всичката работа досега по атестирането. Защото водене на протокола във въззивна инстанция може да има изключително тесен кръг – само председателите на съставите или съответно работата в зала. Т. е. това означава, че аз, като старши член на съдебния състав, ще трябва тук да имам 0 точки, защото не подписвам протокола. Получават се едни подобни, та – предлагам обучение на ПАК по места, с оглед сега и с оглед напред, според мен, ще бъде добре.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: За изчистване на атестациите, всъщност.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Именно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Критериите и показателите са заложиени в закона и Наредба № 2 за атестирането, но така ще има уеднаквяване на практиката, ако има обучение.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Именно. И когато говорим за познанията по закона – чели сме толкова много статии, кой знае закона повече, пък кой знае по-малко, би могло да търсим някакво обективно ниво. Това би имало значение също и за конкурсите.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Може би, за да се оптимизира работата на ПАК един от вариантите е, например, тези колеги, които са членове на ПАК да бъдат

с намален процент дела и да бъдат за някакъв определен период от време. Т. е. не всички съдии от един окръжен или апелативен съд да формират ПАК, а само една група от тях за определен мандат, например 2 или 3 години, и съответно да им се намали процента разпределение на дела, защото това е важна работа.

РАДОСЛАВ ДИМОВ: Това е същото като в прокуратурата – по този начин работим. Не знам защо да се измисля нещо ново, което вече работи!?

ОТ ЗАЛАТА: Възнаграждението.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Защото не беше така, докато имахме ПАК – при нас не беше така, затова го казвам.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Дечев, ние обмисляме вариант за възнаграждението на колегите, които ще се занимават с атестирането. Мисля, че това е по-добрият стимул.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз съм написала в становището нещо, около което, според мен, всички ще се обединим, а именно облекчаване на процедурата по кандидатстване. Да не е толкова формална, т. е. с физическо занасяне – замълчавам по-нататък, за да не губя време, и следващия път ще го обсъдим.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: За документите ли? Значи срокът да бъде намален – да не е 14 дни, а 7.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, например, когато се кандидатства по електронен път.

По т. 2 съм написала срокове за конкурсните комисии, които са абсолютно наизуст написани – това трябва да се реши. И отделно – обвързване на допълнителното възнаграждение със спазването на срока, т. е. тази комисия да работи в срок, защото какво става, ако комисията не приключи конкурса в срок!?

ОТ ЗАЛАТА: Глоби. Отнема се възможността им. Защо не.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Сега няма срок в закона, точно за това говорим – да се въведе срок.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не, не – поставяне на срока, нека все пак мотивираме на комисията да си спазва срока, защото иначе какво ще се случи, ако ние имаме комисия, срок и никакви последствия.

/Говорят помежду си./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: В Наредбата всичко това би могло да се отрази и да се оптимизира процедурата и процеса.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Нека, като общо предложение, да изразим становище за промени в Наредбата на този етап.

ОТ ЗАЛАТА: За начина на подаване на документите, за работата на комисията, опростяване на процедурата.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Да и скъсяване на сроковете – нещо в този смисъл.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Въвеждане на срокове, не скъсяване. Сроковете винаги действат дисциплиниращо.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да – въвеждане на дисциплиниращи срокове.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: И може би опция за регулярно обявяване на конкурси, също така. Предложението на г-жа Димитрова – за някакви срокове на всеки.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: То като дисциплинираме конкурсните комисии, то и сроковете ще бъдат спазени, защото трябва да се спазва закона. Той, законът, казва – на 3 месеца. Ако в 3 месеца не приключи предходния конкурс, се обявява следващия. Така, че да се спазва закона.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Предвидимостта се губи в цялата тази процедура, защото като започне, не се знае кога ще свърши. Това води до натрупване, затлачване и всякакви проблеми.

Колеги, какво предлагате – принципно решение да вземем, да не взимаме решение, да оставим отворен въпроса? Как да процедираме?

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Предложение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Принципно решение за промени за оптимизиране провеждането и приключването на конкурсите с въвеждане на дисциплиниращи срокове в Наредба № 1 и спазване на чл. 189 от ЗСВ.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да, и аз това щях да предложа. Достатъчно е.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Това като решение и вече възможност за даване на още предложения за следващото заседание.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Като цяло за оптимизиране на конкурсите с конкретни предложения – за следващия път.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Т. е. темата остава отворена.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Не затваряме темата, а сега взимаме принципно решение.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да се спазва ЗСВ и предложение за изменение, така ли?

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Да. Това, което най-бързо би могло да се направи като реакция за оптимизиране.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, за момента това.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добре, колеги. Моля да гласуваме решение на Съвета за партньорство със следния текст:

"При конкурсите за повишаване и преместване на магистрати да се въведат дисциплиниращи срокове в Наредба № 1 и стриктно спазване на регламентацията на чл. 189 от ЗСВ."

Гласуване: За - 13, против - няма, въздържали се - няма.

Приема се.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Ще подложим ли на обсъждане въпросът, който предложи съдията Лазарова – децентрализиране на конкурсите принципно.

ОТ ЗАЛАТА: Темата е отворена.

/Говорят едновременно и помежду си./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Има още един въпрос по отношение предложението на съдия Дечев за Общи събрания на съдиите.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Затова поставих въпроса – при сегашните условия предложения и за изменения на закона. Защото въпросът на съдия Дечев е свързан с изменение на закона.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Да.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Има по-радикални виждания.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Нека всеки да направи предложения, по-сериозно разписване на темата – може ли да има хибрид или да е в чист вид.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да видим как ще изглежда това.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Не е ли хубаво първо предложения, които да можем да обсъдим?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да, именно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тогава да поставим така нещата – за следващия път съдия Дечев да предложи някакъв модел.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Колеги, извинявайте, че Ви прекъсвам. Тук съм разпечатала едно предложение по проекта за изменение на ЗСВ, който е от 2015 г. от съдия Милен Василев, в момента той е в САС. Когато го написа, беше публикувано преди 5 години. Разпечатала съм го, чела съм го през 2015 г. и в момента нямам намерение да Ви го докладвам, само за запознаване съм го копирала с идеята, че е точно във връзка с децентрализиране. Някой, ако има желание да се запознае, ще го оставя.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Нека да го пуснем по имейлите.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да и всеки ще се запознае.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да, добре. С това условие, че иска корекции. Старо е, но.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Който каквито идеи има и материали, да ги изпрати в общата кореспонденция, за да може да станат достояние за всеки и да можем да се подготвим за обсъждане за следващото заседание.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Ние също можем да насърчаваме колегите. Днес показах на моите колеги къде е пощата, всеки може да влезе и да изпрати предложение, мнение.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Този форум е такъв, че може да се чуят и видят повече мнения – това е ползата му.

Колеги, в последната точка – т. 4, имам едно предложение или въпрос – не знам как точно да го нарека, но във връзка с актуалната епидемиологична обстановка в страната, знам, че ние не сме нито форума, нито органа, който може да вземем такова решение, но можем да го отправим към ВСС, за ограничаване разпространението на COVID-19. Вярно, че в държавата, в европейски и световен мащаб, вече започва да цари истерия, но в крайна сметка съдебната власт е добре да прояви отговорност и държавническо мислене. Защото най-важната стъпка към ограничаване разпространението на вируса е ограничаване на контактите. Съдебните заседания са публични, призовават се хора от най-различни места, стоят в една зала дълго време. Така, че може ВСС да помисли дали да не се предприемат някакви мерки за редуциране на заседанията, за ограничаване на контактите на хората.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ние говорим за определен период от време.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Кратък период от време. Тъй като не знаем дали се обсъжда, затова предлагаме да се акцентира върху този момент.

/Говорят едновременно и помежду си./

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Проблемът е, че въпросът е спешен, трябва до ден-два да се вземе решение. След това си губи ефекта.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Да. Ако вземем тук решение, да го внесем утре в заседанието на Съдийската колегия, като това, което сега разбираме е, че се обсъжда дали да се ограничи в засегнатите райони най-вече.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: А ако свидетел от заразен район дойде във ВАС, какво правим!?

РОСИЦА ВЕЛКОВА: То е хубаво да се постави ограничение от сега, например за 2 седмици за цялата страна.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: До неделя бяха препоръчителни ограничителните мерки. От неделя сме в ясно изразена епидемиологична обстановка и са задължителни – забранени са събранията на повече хора в затворено място.

/Говорят едновременно./

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Не съм чула до момента, извинявайте, в грипна епидемия да са били отменяни съдебни заседания, освен ако съдията е в болнични.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Да, но до сега не съм чул за толкова бързо разпространение на вирус.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Страните ще започнат да пускат молби, че не искат да се явяват и да се отложат делата.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: В Италия са под карантина в момента, как си го представяте това!? Явно хората са на зор и взимат крайни мерки, затова съдебната система трябва да подходи отговорно. Дела се отлагат за какво ли не.

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ: Аз съм за ограничаване достъпа на гражданите.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ако се изпрати запитване до Щаба, със сигурност ще дадат положително становище за такива ограничения.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Всъщност нашето решение трябва да е доста семпло – да предложим на ВСС да предприеме адекватни мерки на епидемиологичната ситуация в страната.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: По-скоро на Съдийската колегия.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: На Съдийската колегия за утрешното заседание.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Това възможно най-бързо може да се случи, защото утре е заседанието.

/Говорят едновременно./

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Имаме представители на всички магистрати.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Гласуваме го.

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ: ВСС да обсъди възможността за взимане на мерки във връзка епидемиологичната обстановка в страната.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Адекватни мерки.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Не, не – директно ограничаване на съдебните заседания.

/Говорят едновременно./

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, моля да гласуваме следното: отправяме принципно предложение до Съдийската колегия на ВСС за обсъждане на адекватни мерки за ограничаване разпространението на COVID-19, тъй като най-важната стъпка към ограничаване разпространението на вируса е ограничаване на контактите. Съдебните заседания са публични, призовават се хора от най-различни места и поради тази причина предлагаме да се подходи с отговорност и държавническо мислене, като се предприемат мерки за редуциране на заседанията и за ограничаване на контактите на хората.

Гласуване: За - 13, против - няма, въздържали се - няма.
Приема се.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, утре ще внесе нашето предложение в заседанието на Съдийската колегия. Доколкото знам, вече се предприемат мерки във всички сфери на обществото. Както видяхме и вчера по медиите, Министерът на образованието също е издал заповед.

Сега да обсъдим следващата дата за заседание на Съвета за партньорство. Предложения?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Имам предложение – ако може да обсъдим до края на сезона датите за заседания на Съвета за партньорство.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добре.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Покрай Великденските празници децата ще имат и ваканция. Ако не – на 6 април.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Добре, на 6 април.

ОТ ЗАЛАТА: Не е ли много скоро? Скоро е.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Тогавя другата дата е 27 април.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Краят на април да бъде.

ОТ ЗАЛАТА: 27 април. Съгласна съм. Нека да е на 27 април. Има празници, ваканция. Добре, 27 април. От колко часа?

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: 10 ч. удобен час ли е?

ОТ ЗАЛАТА – ВСИЧКИ: Да.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Ако отидем в м. май – 25-ти е почивен ден.

ОТ ЗАЛАТА: Може би м. юни.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Ние не сме длъжни да се събираме всеки месец.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Последно – 27 април, 10:00 ч.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Да.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ще отидем на 1 юни или 8 юни.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Нека да е 8 юни.

ОТ ЗАЛАТА: Да, ще имаме повече време. Нека да има време. От сега да определим и за м. юни. Нека да е 8 юни от 10:00 ч.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, тези дати, които отбелязахме сега, не ни задължават стриктно да ги спазваме. Ако възникне някаква необходимост спешно да се съберем, ще го пуснем по имейлите всеки да си каже мнението. Сега определяме следващи дати за заседания – 27 април и 8 юни от 10:00 ч.

Други въпроси в тази точка?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, имате ли предложения за въпроси, които да се обсъждат в дневния ред за заседанието?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Продължаваме с конкурсите и атестирането.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ако нямате – чакаме по пощата предложения. Конкурсите ще ги включим.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може би ще е добре и да докладваме какво се случва със съдебната карта. До тогава ще имаме някакъв резултат.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добре.

СТЕФАН ПЕТРОВ: И застраховките да видим.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: За пенсиите, категоризация? Защото и за това говорят колегите.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: По-нататък.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Да. Между другото имам запитване от колеги – дали можем да разгледаме начина на формиране на пенсиите. Въпреки, че има законови разпоредби – в смисъл максимум на пенсиите, но има питане дали не може да се инициира.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: В много европейски държави пенсиите на магистратите са процент от възнаграждението, което са получавали като такива.

РОСИЦА ВЕЛКОВА: Точно в тази посока е питането. И друго – постави се въпроса точно, защото магистрати се пенсионират на възраст от 65 години, нямат възможност за допълнителна дейност и в случая на 65 години те са ограничени с един максимум от 1 200 лв., а в същото време нямат възможност предварително да са реализирали някаква странична дейност.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Много уместен въпрос, ще го впишем.

ПРЕДС. ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Колеги, приключихме за днес с обсъжданията по дневния ред. Уточнихме датите за следващите заседания и теми за точки за дневен ред, както следва – 27 април от 10:00 ч. и 8 юни

също от 10:00 ч. Една от темите за следващото заседание е относно пенсионирането и формирането на пенсия на магистратите.

Закривам заседанието. Благодаря Ви за участието и бъдете здрави!

Заседанието на Съвета за партньорство към ВСС приключи в 13:18 ч.

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪВЕТА ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС:**

/п/

ЕВГЕНИ ИВАНОВ

Протоколирал: /п/

*Валентина Тесовска
технически сътрудник*